

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

11-12-2002

11-12-2002

18:05 uur

18:05 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
ONTWERPEN EN WETSVoorstel	1
Ontwerp van programmawet 1 (2124/1 tot 32)	1
- Wetsvoorstel van de heer Stefaan De Clerck en mevrouw Trees Pieters, de heren Dirk Pieters, Yves Leterme en Karel Pinxten tot wijziging van artikel 67 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (941/1)	1
- Ontwerp van programmawet 2 (2125/1 tot 11)	1
<i>Hervatting van de algemene bespreking</i>	1
BIJLAGE	29
<i>Sprekers: Jos Ansoms, Fauzaya Talhaoui, Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer, Marie-Thérèse Coenen, André Smets, Claudine Drion, Jan Mortelmans, Simonne Creyf, Jean Depreter</i>	
INTERNE BESLUITEN	29
COMMISSIES	29
PARLEMENTAIRE OVERLEGCOMMISSIE	29
MEDEDELINGEN	30
REKENHOF	30
OPMERKINGEN	30

SOMMAIRE

Excusés	1
PROJETS ET PROPOSITION DE LOI	1
Projet de loi-programme 1 (2124/1 à 32)	1
- Proposition de loi de M. Stefaan De Clerck et Mme Trees Pieters, MM. Dirk Pieters, Yves Leterme et Karel Pinxten modifiant l'article 67 du Code des impôts sur les revenus 1992 (941/1)	1
- Projet de loi-programme 2 (2125/1 à 11)	1
<i>Reprise de la discussion générale</i>	1
ANNEXE	29
<i>Orateurs: Jos Ansoms, Fauzaya Talhaoui, Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports, Marie-Thérèse Coenen, André Smets, Claudine Drion, Jan Mortelmans, Simonne Creyf, Jean Depreter</i>	
DECISIONS INTERNES	29
COMMISSIONS	29
COMMISSION PARLEMENTAIRE DE CONCERTATION	29
COMMUNICATIONS	30
COUR DES COMPTES	30
OBSERVATIONS	30

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 11 DECEMBER 2002

18:05 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 11 DECEMBRE 2002

18:05 heures

De vergadering wordt geopend om 18.41 uur door de heer Jean-Pol Henry, voorzitter.
La séance est ouverte à 18.41 heures par M. Jean-Pol Henry, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Ministre du gouvernement fédéral présente lors de l'ouverture de la séance:
Isabelle Durant.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

**Berichten van verhindering
Excusés**

Jean-Pierre Detremmerie, François Dufour, Karel Van Hoorebeke, wegens ziekte / pour raison de santé.

**Ontwerpen en wetsvoorstel
Projets et proposition de loi****01 Ontwerp van programmawet 1 (2124/1 tot 32)**

- Wetsvoorstel van de heer Stefaan De Clerck en mevrouw Trees Pieters, de heren Dirk Pieters, Yves Leterme en Karel Pinxten tot wijziging van artikel 67 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (941/1)

- Ontwerp van programmawet 2 (2125/1 tot 11)**01 Projet de loi-programme 1 (2124/1 à 32)**

- Proposition de loi de M. Stefaan De Clerck et Mme Trees Pieters, MM. Dirk Pieters, Yves Leterme et Karel Pinxten modifiant l'article 67 du Code des impôts sur les revenus 1992 (941/1)

- Projet de loi-programme 2 (2125/1 à 11)**Hervatting van de algemene bespreking
Reprise de la discussion générale**

De algemene bespreking is hervat.
La discussion générale est reprise.

Wij hervatten de bespreking van de sector "Infrastructuur, Verkeer en Overheidsbedrijven".
Nous reprenons la discussion du secteur "Infrastructure, Communication et Entreprises publiques".

01.01 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de ministers, collega's van Ecolo, ik hoop dat u zeer goed zult luisteren, want wat ik zal zeggen, moet u ter harte gaan.

Binnenkort – ofwel eind maart ofwel eind juni – zal de geschiedenis van de regering-Verhofstadt geschreven worden, het paars-groene experiment. De politieke waarnemers zullen dan de geschiedenis schrijven van paars-groen. De conclusie van het boekje of van de vele boekjes die zullen worden geschreven, zal zijn dat het een interessant experiment was, maar liefst niet voor herhaling vatbaar. Dat zal daarin staan, denk ik. Ik ben er ook van overtuigd dat men die thesis zal proberen te bewijzen aan de hand van het NMBS-dossier. Het NMBS-dossier is een dossier dat eigenlijk zeer illustratief is voor het eenmalige experiment van paars-groen. Men zal tot de conclusie komen dat het voor een keer wel eens interessant was, plezant zelfs, maar niet voor herhaling vatbaar.

Wat is zeer illustratief in het NMBS-dossier? Er werden fantastische verwachtingen gecreëerd, ongelooflijke beloftes gedaan, trendbreuken aangekondigd – u kent al die mooie, prachtige, dure woorden –, maar in die vier jaar is er weinig of niets gebeurd. Voor een bedrijf als de NMBS is niets doen natuurlijk heel erg, want het heeft tot gevolg dat het stilaan een puinhoop wordt. Dat is een eerste vaststelling.

Een tweede vraag die men zal stellen is: hoe heeft paars-groen, hoe heeft mevrouw Durant dat non-beleid verkocht? De communicatie is veel belangrijker dan de inhoud, al vier jaar lang. Ook hier zijn er communicatietechnieken toegepast, al of niet door spindoctors ingefluisterd, die illustratief zijn voor paars-groen: als u niets doet en het wordt stilaan een puinhoop, probeer het dan verborgen te houden voor de publieke opinie. U kunt dat op twee manieren doen: als er dan toch beslissingen moeten genomen worden, steek die dan weg in een programmawet, die 's nachts, net voor het parlementair reces, behandeld wordt, en zoek elke keer een bliksemafleider, een manoeuvre om de aandacht af te leiden.

Wij hebben dat meegemaakt in de maand juni, toen in de vorige programmawet de vrijmaking van de markt voor het goederenvervoer per spoor werd weggemoffeld. Waarom? Omdat men ermee niet naar buiten durfde te komen in een normaal parlementair debat. Er waren namelijk binnen paars-groen grote verschillen in opinie. Mevrouw Durant heeft samen met de socialisten gevochten voor de eenheid van het bedrijf, terwijl de liberalen natuurlijk een verdergaande privatisering wilden. Er was geen akkoord binnen de regering. Dus werd het weggemoffeld in de programmawet en werd de aandacht afgeleid. De aandacht werd afgeleid door de minister van Begroting, de heer Vande Lanotte, die ineens begon – u herinnert het zich nog wel – te dreigen met de regionalisering van de NMBS. Dat was een prachtig afleidingsmanoeuvre, terwijl het ondertussen passeerde in een programmawet.

Nu komt weer een groot dossier van de NMBS voor, namelijk de mogelijke schuldafbouw, het schuldprobleem. Het wordt opnieuw weggemoffeld in een programmawet en het afleidingsmanoeuvre is ABX en Schouppe definitief buiten. Dat lukt natuurlijk niet meer. Dat

01.01 Jos Ansoms (CD&V): Très bientôt, au mois de mars ou juin, il faudra dresser le bilan de l'expérience arc-en-ciel. Il est probable que la conclusion à en tirer sera: expérience intéressante mais à ne pas recommencer. Le dossier de la SNCB en est la parfaite illustration.

De grandes attentes, moult promesses, une profusion d'expressions à la mode mais rien de concret sur le terrain. Les techniques de communication modernes, mises au point ou non par des spécialistes de la communication, permettent en outre de cacher à l'opinion publique la pagaïe créée et l'absence de véritable politique. Et quand des décisions sont prises, de préférence par le biais d'une loi-programme, on se sert du ministre Vande Lanotte, qui brandit la menace de la régionalisation de la SNCB, comme d'un paratonnerre.

lukte de eerste jaren van paars-groen, maar men heeft die ballon doorgeprikt. Men heeft duidelijk aangetoond dat de afrekening met de heer Schouppe, door hem ook buiten te zetten bij ABX, een politiek manoeuvre was. Dat heeft men intussen in de media al in ruime artikels aangetoond en bewezen. Er is geen enkele Vlaming die nog gelooft dat de raad van bestuur in alle onafhankelijkheid de heer Schouppe heeft buitengezet. Er is niemand in heel Vlaanderen – u mag met mij rondrijden, mevrouw Durant –, zelfs niet bij de 4.000 trouwe Agalev-leden, die dat gelooft.

01.02 Fauzaya Talhaoui (AGALEV-ECOLO): Wij hebben reeds 7000 leden.

01.03 Jos Ansoms (CD&V): Reeds 7000. Dat begint een grote partij te worden.

Mevrouw de minister, collega's, niemand gelooft nog dat de raad van bestuur beslist heeft de heer Schouppe te ontslaan. Het was een politieke afrekening. De heer Vinck heeft immers verklaard dat de moeilijke periode waarin ABX zich bevindt slechts voor 8% verantwoordelijk is voor de schuldopbouw van de NMBS. Ook deze ballon werd door de heer Vinck doorgeprikt.

De NMBS is het prachtigste dossier om het falen van paars-groen aan te tonen, de puinhopen die gemaakt worden en die zullen moeten worden opgelost door degenen die na de verkiezingen de verantwoordelijkheid zullen dragen.

De programmawet probeert een vertaling te geven van hetgeen Karel Vinck vooropstelt. Wat zegt Karel Vinck? Hij zegt hetzelfde als Schouppe. De NMBS kampt met een geweldig financieel probleem. Er is een schuldenberg. De politiek heeft zijn verantwoordelijkheid niet opgenomen. Bij het aantreden van mevrouw Durant heeft Schouppe dat gezegd. Dat was de reden om Schouppe buiten te smijten. Vinck zegt precies hetzelfde. Vinck moet blijven. Hij moet absoluut blijven. Het zou een ramp zijn mocht Vinck het afstappen. Dat zou een onvoorstelbaar gezichtsverlies voor paars-groen zijn. Schouppe en Vinck zeggen hetzelfde. Conclusie bij nummer 1 is buiten. De conclusie bij Vinck is blijven.

01.04 Minister Isabelle Durant: (...)

01.05 Jos Ansoms (CD&V): Mevrouw de minister, ze zeggen allebei hetzelfde. Ze zeggen dat de NMBS financiële problemen heeft. Dat komt enerzijds, door het verleden maar anderzijds, ook door bijkomende opdrachten die de NMBS moet uitvoeren inzake investeringen en openbare dienstverlening zonder bijkomende middelen te krijgen. Ik weet dat u wel meer middelen ter beschikking zou willen stellen. Op dit punt staan we aan dezelfde kant. De andere partijen gunnen u dat niet. Dat is het drama. Dat is de reden waarom de NMBS in de problemen zit. Dat zegt Vinck. En Vinck moet blijven. Schouppe zei dat ook en Schouppe moest verdwijnen. Dat is het enige verschil. U probeert dat te verdonkermanen met allerlei

01.03 Jos Ansoms (CD&V): Entre-temps, nul n'ignore que le limogeage de M. Schouppe est un règlement de compte politique et que cette décision n'a pas été prise par le conseil d'administration de la SNCB. M. Vinck abonde d'ailleurs dans le sens de M. Schouppe: le montant de la dette est énorme et le monde politique fuit ses responsabilités mais lui, il doit rester.

01.04 Isabelle Durant, ministre: Vous interprétez peut-être ses paroles dans ce sens-là mais personnellement, j'ai compris tout autre chose.

01.05 Jos Ansoms (CD&V): La ministre confie sans cesse de nouvelles missions à la SNCB mais elle refuse de lui accorder les moyens supplémentaires nécessaires.

A la lecture de la loi-programme, nous apprenons que l'Etat reprendra une partie de la dette de la SNCB à certaines

afleidingsmaneuvers zoals ik er reeds enkele heb opgesomd.

Wat staat in de programmawet? De Staat zal een deel van de schuld van de NMBS overnemen voor 31 december 2004 als voldaan wordt aan een aantal voorwaarden. Men zegt niet welk deel zal worden overgenomen. Is dat het deel waarmee Europa akkoord gaat of is dat een deel dat budgettair haalbaar is. Dat weten we nog niet. De wet zegt dat een deel van de schuld zal worden overgenomen. In de gemeenteraad kunnen ook zulke beslissingen worden genomen, maar in een wettekst moet men duidelijk zijn. In een wettekst moet men zeggen wat men gaat doen. Er zal misschien een deel van de schuld worden overgenomen. Ik zeg "misschien" omdat er voorwaarden zijn.

Wat zijn de voorwaarden? De eerste voorwaarde is dat voor december 2004 de schuld van ons land onder de 100% van het BNP moet zijn gedaald. Wij beginnen meer en meer te twijfelen aan die eerste voorwaarde. U misschien ook, mevrouw de minister. Zal eind december 2004 de schuld wel onder de 100% gedaald zijn? Als men rekening houdt met de slechte economische conjunctuur ziet het er niet zo goed uit.

01.06 Minister **Isabelle Durant**: Men kan in de wet niet opnemen dat de conjunctuur beter moet worden. Misschien kan CD&V een amendement indienen om de groei te laten bepalen door de wet.

01.07 **Jos Ansoms** (CD&V): Mevrouw de minister, ik zal straks zeggen hoe u het had moeten doen. Ik heb trouwens gezegd dat dit de goede manier was, maar daarop kom ik straks terug.

Dus, u zult waarschijnlijk niet onder de 100% komen. Die eerste voorwaarde is dus zeer twijfelachtig. Waarom is die twijfelachtig? Ten eerste, wegens de economische conjunctuur, maar ten tweede wegens de verkiezingen in 2003. Dus tot maart of juni 2003 zult u niets doen. Trouwens, heel die opsmukoperatie heeft alleen maar de bedoeling om uit te komen na de verkiezingen van 2003. Dus u zult dat na 2003 doen, als u opnieuw de meerderheid hebt en het paars-groen experiment-bis toch op de sporen zult zetten. Alhoewel, mijnheer Depreter, na wat wij de afgelopen dagen hier hebben meegemaakt, denk ik dat er weinig kans is dat dezelfde meerderheid gevormd wordt. Je weet natuurlijk nooit in de politiek, maar die kans is niet zo groot.

Maar, wie zegt dan dat diezelfde coalitie na de verkiezingen van 2003 de moeilijke beslissingen zal nemen? Want in 2004 zijn er weer verkiezingen! Ik ben er bijna zeker van dat die schuldafbouw niet vóór 31 december 2004 zal gebeuren.

Mijn tweede bemerking in dit verband gaat over de tweede voorwaarde. Je moet het maar durven. Wat staat er in deze wet? Dat die schuld, of een gedeelte van de schuld – hoeveel precies weten we niet – overgenomen zal worden als de NMBS waarborgen biedt met betrekking tot de toekomstige schulden van de NMBS. Je moet maar durven om aan een bedrijf dat op sterven na dood is, te vragen naar waarborgen.

conditions. Quelle part de la dette cela concerne-t-il? L'Europe y consent-elle? Cette mesure est-elle réalisable sur le plan budgétaire? Aucune réponse à toutes ces questions.

Les conditions sont également discutables. D'ici au mois de décembre 2004, il faudrait que la dette descende sous la barre des 100% du PNB. Est-ce réalisable à la lumière de la conjoncture économique actuelle?

01.06 **Isabelle Durant**, ministre: Inscrire la conjoncture économique dans la loi, voilà qui ferait un excellent sujet d'amendement pour votre groupe.

01.07 **Jos Ansoms** (CD&V): En outre, cette condition est équivoque dans la mesure où des élections sont proches et que l'année 2004 est également une année électorale. Que fera la nouvelle coalition?

Une autre condition est que la SNCB présente des garanties en ce qui concerne les dettes futures. Comment ose-t-on imposer une telle condition à une entreprise qui se trouve dans une situation aussi catastrophique?

(...)

Gaat u daarmee niet akkoord?

01.08 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Vous êtes en train de travestir la réalité, monsieur Ansoms.

Il n'y a pas de plan d'entreprise. Il est quand même élémentaire qu'une société ait son plan d'entreprise. S'il existe un moyen d'organiser autrement l'entreprise, pour déterminer où sont les mécanismes qui renforcent la dette – dette boule de neige, vous le savez –, je trouve qu'il est primordial de donner à la société la chance de définir elle-même ses axes de travail. Si l'Etat reprend la dette, il est quand même normal qu'il mette comme condition que l'entreprise respecte aussi les engagements dans lesquels elle s'est inscrite depuis longtemps.

On ne va tout de même pas continuer à fonctionner comme avec les tonneaux des Danaïdes: lorsqu'un problème existe au sein d'une entreprise publique autonome, on se retourne vers l'Etat en disant que c'est lui qui doit payer. Mais l'Etat, c'est nous tous, monsieur Ansoms! Il est normal que, en fonction du bien public et des intérêts de tous, on se préoccupe de savoir dans quel panier on met son argent, de savoir si c'est ou non dans un tonneau des Danaïdes que l'on verse de l'argent pour reprendre une partie de la dette.

Ce sont quand même des principes de gestion saine et de juste équilibre entre une entreprise et l'Etat.

01.09 Jos Ansoms (CD&V): Mevrouw Coenen, ik zou met u akkoord kunnen gaan dat u bepaalde voorwaarden oplegt aan het bedrijf – dus dat de NMBS waarborgen moet geven wat betreft de toekomstige schuldevolutie – op voorwaarde evenwel dat de regering dan zelf doet wat zij moet doen. Het is immers te gemakkelijk bepaalde waarborgen te vragen van dat zo goed als failliete bedrijf, maar intussen zelf niet te doen wat men moet doen.

Wat heeft de regering niet gedaan? Nochtans had zij dat moeten doen. Zij heeft drie jaar lang, jaar na jaar, het exploitatietekort van 3 miljard per jaar voor de openbare dienst niet bijbetaald.

01.10 Minister Isabelle Durant: (...)

01.11 Jos Ansoms (CD&V): De regering heeft dat niet bijbetaald!

01.12 Minister Isabelle Durant: Mijnheer Ansoms, het Rekenhof heeft ook gezegd dat er geen bewijzen waren van de oorspronkelijke elementen voor dat exploitatietekort. Behoort dat tot de openbare opdrachten of niet? Het Rekenhof kan dat niet zeggen. De reden is dat de boekhouding op een dergelijke manier georganiseerd is, dat het onmogelijk is om dat te bewijzen.

Het is dus evident dat wij ons akkoord hebben verklaard om rond dat exploitatietekort te werken als er ten eerste, een verandering inzake comptabiliteit is en ten tweede, een ondernemingsplan. Dat is helemaal logisch.

01.08 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): U verdraait de waarheid. Het is elementair dat een bedrijf over een bedrijfsplan beschikt en zelf zijn strategie kan bepalen.

Als de schuld wordt overgenomen moet de NMBS haar verbintenissen nakomen. Het betreft een structurele schuld. Men moet vermijden dat het overheidsgeld in een bodemloos vat wordt gestort.

01.09 Jos Ansoms (CD&V): Certaines conditions spécifiques peuvent s'avérer utiles, à la condition que le gouvernement fasse lui-même ce qu'il doit faire. Cela fait déjà trois ans que le gouvernement ne paye pas le déficit d'exploitation pour le service public.

01.12 Isabelle Durant, ministre: La Cour des comptes a affirmé qu'il n'existait, dans la comptabilité, aucune preuve du déficit d'exploitation lié à la mission de service public. C'est pourquoi le gouvernement a exigé que la comptabilité soit réorganisée et qu'un plan stratégique soit élaboré. Finalement, le gouvernement a attribué 11,5% supplémentaires

Wat betreft de engagementen van de regering wijs ik erop dat deze regering 11,5% méér gegeven heeft aan de NMBS – ja, ik ken uw opmerkingen wel – gedurende de laatste drie jaren. De engagementen van de regering zijn dus in orde. De NMBS, en vooral de gedelegeerd bestuurder, heeft zich echter met die 97 miljard voor het investeringsplan akkoord verklaard, dus met het deel dat door de NMBS moest worden betaald. Hij heeft dat dus ondertekend. Twee maanden later kondigde hij aan dat het niet meer mogelijk was om dat te betalen. Het geld voor de TGV of de HST was door de regering aan de NMBS gegeven, maar dat geld werd gebruikt voor andere keuzes – ik noem het geen avonturen – die in fine slechte keuzes waren. Het is toch evident dat wij waarborgen moeten hebben in verband met de overname van de schuld.

01.13 Jos Ansoms (CD&V): Men moet waarborgen hebben, mevrouw de minister, maar u kunt als regering pas waarborgen vragen als u zelf doet wat u moet doen. U hebt dat niet gedaan met het exploitatietekort. Er zou al voor 2001 een nieuw beheerscontract zijn. Er is er geen. U weigert jaar na jaar de 3 miljard of 3,5 miljard frank exploitatietekort bij te betalen. Het gaat zelfs zover dat de minister van Begroting erin slaagt om slechts elf twaalfden van de investeringsenveloppe in plaats van twaalf twaalfden te storten, wat voor zijn budget een besparing is, maar waarbij u uw eigen engagementen niet nakomt.

U hebt een bombastisch – of ambitieus – investeringsplan vooropgezet, waarin u zegt dat de NMBS zelf voor een belangrijk percentage van de financiering moet zorgen. De NMBS heeft dat geld niet en moet dat dus opnieuw lenen. Voor 2002 heeft de NMBS 8 miljard Belgische frank moeten lenen om het investeringsprogramma in 2002 waar te maken. Zelfs in de huidige programmawet, die we vandaag bespreken en waarop ik straks terugkom, wordt er nog schuld bijgemaakt, wordt er nog gedebudgetteerd. Het is schandalig – ik heb er geen ander woord voor – dat u de NMBS om bepaalde waarborgen vraagt, terwijl u als overheid niet doet wat u moet doen. Men stelt het met de welgekende Slangen-stijl zo voor dat de schuld een historische schuld is. Ik weet dat een deel van die schuld inderdaad historisch is, maar tijdens deze regeerperiode hebt u volgens mijn berekeningen nog 40 miljard Belgische frank aan die schuld toegevoegd. Daar is niets historisch aan, dat is schuld die vandaag wordt gemaakt, maar die wordt vooruitgeschoven tot na de verkiezingen of tot na 2004, wetende dat er dan een andere regering zal zijn. Dat vind ik schandalig. Dat is vandaag potverteren en de factuur doorsturen naar uw opvolger.

Ik zou er nog enig begrip voor kunnen opbrengen, mocht u de moed hebben gehad om in deze programmawet een systeem, een structurele oplossing in te schrijven over de wijze waarop u – u gaat er immers vanuit dat u de coalitie opnieuw op de been krijgt en er een experiment Verhofstadt paars-groen II zal zijn – die schuld zal aflossen of overnemen. U heeft het echter niet gedaan. Als CD&V dan een alternatief geeft, het mobiliteitsfonds, waarmee wij op een structurele manier proberen om meer geld aan de minister voor Mobiliteit te geven, wordt dat in de commissie weggelachen. 's Anderendaags lees ik echter tot mijn grote verbazing in de krant dat u zegt dat er na de verkiezingen een mobiliteitsfonds komt. Dat hebt u toch gezegd? Ik heb dat ergens in de krant gelezen. Dat is toch wel

pendant trois ans, mais l'administrateur délégué a fait des déclarations contradictoires et, en outre, l'argent a été affecté à des choix discutables. Voilà pourquoi nous exigeons des garanties à présent.

01.13 Jos Ansoms (CD&V): Des garanties que le gouvernement peut uniquement exiger s'il remplit ses obligations et s'il couvre le déficit d'exploitation. Il est question en l'occurrence de 3 à 3,5 milliards. Par ailleurs, 11/12ièmes seulement du budget d'investissement sont versés. La ministre a présenté un plan d'investissement ambitieux à la SNCB, mais la SNCB ne dispose pas de l'argent nécessaire pour payer sa propre part. Il ne s'agit pas non plus exclusivement d'un endettement historique. Le gouvernement actuel y a encore ajouté 40 milliards de francs de dettes supplémentaires, qui sont tout simplement reportées jusqu'après 2004.

La loi-programme ne fournit pas la moindre réponse structurelle à la question de savoir de quelle manière la dette doit être reprise. Lorsque notre groupe a proposé un fonds de mobilité, nous n'avons pas été pris au sérieux, mais voilà à présent que la ministre nous annonce l'arrivée d'un tel fonds de mobilité pour après les élections. Nous déposons à nouveau notre proposition sous la forme d'un amendement sous le nom de fonds Durant. Soutenez notre amendement et vous n'aurez pas à attendre jusqu'après les élections.

Il s'agit d'une première critique fondamentale, mais il y a pire. On procède à une débudgétisation, ce

het toppunt. Men is hier bezig met de programmawet, het gaat over de overname van de schuld van de NMBS, wij doen een concreet voorstel om dat structureel te doen, dat voorstel wordt weggelachen en een dag later zegt de minister dat het mobiliteitsfonds er na de verkiezingen komt! Wij hadden dat in de commissie voorgesteld en wij zullen het opnieuw als amendement indienen. U kan dit amendement steunen, dan hoeft u niet te wachten tot na de verkiezingen. Wij zullen het het Fonds Durant noemen, als dat u kan helpen.

Dat is onze eerste fundamentele kritiek. Als het daarbij zou blijven, zou het nog door de beugel kunnen. Het wordt echter nog veel erger. Als we naar de programmawet kijken, zien we dat er aan 100 km/uur wordt gedebudgetteerd. Er is een periode geweest dat dat gebeurde. Wij, de vroegere coalitiepartners, stonden toen voor geweldige budgettaire problemen omdat de Maastricht-norm moest worden gehaald. Wij hebben toen inderdaad allerlei heksentoeien moeten uithalen om die norm te halen. Een van die debudgetteringen betrof de financiering van HST.

Dat zou nu nooit meer gebeuren. Wij zien nu echter dat men, na twee jaar economische hoogconjunctuur waarbij de miljarden Belgische franken binnenstroomden, dat geld niet goed heeft gebruikt. Om eerste minister Verhofstadt te kunnen laten zeggen dat het zagezegd een begroting in evenwicht is, moet men nu dus, in het kader van de NMBS, debudgetteren. Debudgetteren betekent dat men het niet met eigen middelen betaalt. Het wordt doorgeschoven naar de schuldenberg, die groter en groter wordt. De factuur wordt dus doorgeschoven. Dat is de tweede kritiek die ik heb. Ik heb de juiste cijfers hier nog eens opgeschreven: men gaat nu 6 miljard Belgische frank wegroven uit de HST Financière en overhevelen naar de NMBS. Dat moet later toch worden terugbetaald.

Men gaat zelfs nog verder door in de programmawet te zeggen dat 20% van de dividenden van de HST Financière niet zullen worden uitgekeerd. Dat is anderhalf miljard. Men zegt dus dat die 20% niet moet worden uitgekeerd. Dat anderhalf miljard moet worden gebruikt om de prijzen van de pendelabonnements van de werknemers te doen dalen. Dat was het snoepje dat u zich nog wel zult herinneren, mijnheer Van der Maelen. U herinnert zich immers nog wel de Heinzmann-vaudeville. Om daaruit te geraken en om vanuit socialistisch oogpunt toch te kunnen aanvaarden dat mevrouw Durant zou blijven zitten, heeft de heer Vande Lanotte geëist dat er iets zou moeten gebeuren voor het woon-werkverkeer. Hij en elke socialist zijn aangestoken door de Stevaertitis-ziekte. U kent die ziekte wel. Het is een heel gevaarlijke, besmettelijke ziekte. Die ziekte is heel gevaarlijk, want na een tijdje wordt ze onbetaalbaar. U was ook aangestoken. De heer Vande Lanotte was ook besmet. Om de zaak wat in te kleden en mevrouw Durant te laten zitten na de Heinzmann-story, heeft hij meer geld voor het woon-werkverkeer geëist en nog goedkopere abonnements. Het is niet de regering die dat anderhalf miljard Belgische frank geeft. Het moet worden betaald via een ingewikkelde structuur. Of men dat nu graag heeft of niet, die niet-uitkering van die 20% zal jaar na jaar gebeuren. Het is voor de eeuwigheid. Er staat immers niet in de programmawet dat de niet-uitkering van het 20% dividend slechts voor één jaar is; er staat in dat 20% dividend niet moet worden betaald. De HST Financière bestaat tot 2021. Anderhalf miljard Belgische frank per jaar, dat

qui signifie que l'on dépense de l'argent dont on ne dispose pas. Après deux années d'une conjoncture favorable, il ne devrait pas être nécessaire de recourir à une telle technique. C'est ainsi que l'on augmente la dette.

6 milliards seront puisés dans la Financière TGV et 20 pour cent des dividendes HST ne seront pas versés. Cette mesure vise à diminuer le prix des abonnements de train pour les navetteurs. Cette petite friandise, promise au ministre Vande Lanotte dans le cadre du vaudeville "Heinzmann", coûtera 1,5 milliard. La Financière TGV existera jusqu'en 2021, ce qui représentera un total de 23 milliards de francs. Cette promesse intervient alors que la SNCB est au bord de la faillite et que ses gestionnaires ont toutes les difficultés du monde à maintenir un budget en équilibre. Le pire c'est que cette mesure est inutile. Il s'agit d'un coup électoral. Le transport belge du domicile au lieu de travail par train est l'un des moins onéreux au monde. Une réduction des tarifs n'est donc pas nécessaire. Par ailleurs, la quote-part que les autorités ne paient pas est de plus en plus prise en charge par les employeurs. Ceux-ci vont se frotter les mains. Le problème de la mobilité ne sera du reste pas résolu pour autant puisque des études montrent que le confort et la rapidité influencent beaucoup plus le navetteur que le coût lorsqu'il s'agit de choisir entre le train et la voiture. Il s'agit là d'un bel exemple de gestion irresponsable.

betekent 23 miljard Belgische frank. Er wordt dus zomaar in deze programmawet beslist om de abonnementen met dat bedrag goedkoper te maken. Terwijl de NMBS op het randje van het faillissement staat en de begroting met veel moeite sluitend kan worden gehouden, doet men nog zoiets.

Als het dan tot hier toe nog nuttig zou zijn! Dat is het echter niet. Die abonnementen nog goedkoper maken, is inderdaad weggesmeten geld. Ofwel is het gewoon een verkiezingsstunt, die dan toch wel haaks staat op de wetgeving op de verkiezingsuitgaven. Immers, dankzij de politieke cultuur mogen wij geen ballonnetjes, geen balpennen, geen bierkaartjes meer uitdelen. Dat is immers verderfelijk. Wat zien we hier echter? Hier wordt er met de goedkopere abonnementen een snoepje uitgedeeld. Mocht dat snoepje dan nog betaald zijn door de regering, zou men kunnen zeggen dat het wel een snoepje is, maar dat het toch door de regering wordt betaald, ook al mag dat niet. Het wordt echter zelfs niet betaald. Het geld wordt ergens anders weggehaald om het te kunnen betalen. De factuur wordt naar de toekomst doorgeschoven.

Dat is toch heel erg, vooral omdat het snoepje van de sociale abonnementen eigenlijk weggesmeten geld is. Men moet geen mobiliteitsspecialist zijn om dat te weten. We zijn er fier op dat op het ogenblik het woon-werkverkeer per spoor in België een van de goedkoopste van de wereld is. Het is een systeem waarover werkgevers en werknemers hebben gediscussieerd. De sociale abonnementen zijn hun verdienste. Wij staan er 100% achter. Wat zegt nu minister Vande Lanotte in het kader van de Heinzmann-vaudeville? Hij zegt dat die abonnementen nog de helft goedkoper moeten worden. Hij wil nog een deel van dat kleine, nog overblijvende deel betalen vanuit de NMBS.

Wetende dat de NMBS geen geld heeft, vind ik dit wel heel erg. Het andere gedeelte van het sociaal abonnement, wie betaalt dat? Dat zijn meer en meer de werkgevers. De Vlaamse overheid betaalt dit nu reeds. Er zijn veel bedrijven – verzekeringsbedrijven, bankinstellingen, enzovoort – die ook reeds de andere helft betalen. Zij zullen natuurlijk in hun handen wrijven. Als de heer Vande Lanotte nu met geleend geld nog een deel ten laste neemt binnen de NMBS, dan moeten zij dit niet meer geven. Welke zin heeft het in godsnaam toch om een bedrijf dat zelf geen geld heeft en dat op failliet staat te verplichten om zoiets te doen?

Het helpt niets aan het mobiliteitsvraagstuk. Er zijn ook reeds een heleboel studies over gemaakt. Het is niet de kostprijs van de verplaatsing die er iemand toe zal brengen om de trein te nemen in plaats van de auto. Neen, het is het comfort en de snelheid. In Nederland heeft men hier trouwens onderzoek naar gedaan. In Nederland zijn de prijzen voor het spoor duurder dan bij ons. U kent de zuinige Nederlanders. Men heeft daar vastgesteld dat op de vraag “wat heeft u ertoe gebracht om de auto thuis te laten en de trein te nemen” 15% van de ondervraagden – van die zuinige en gierige Nederlanders – antwoordden dat het de kostprijs was. 60% hebben gezegd dat het de vlotte bereikbaarheid was en 35% het comfort.

Of u het gratis geeft of u er iets voor laat betalen, maakt niets uit. Het lost het mobiliteitsvraagstuk rond Brussel niet op. U gaat daardoor niet meer mensen in de trein krijgen. Toch doet men dit hier. Men

doet het omdat het politiek nu eenmaal zo beslist is en omdat het past in de communicatiestrategie van paars-groen. Ik vind het heel erg dat daarvoor 1,5 miljard, die de NMBS niet heeft en die ergens anders weggehaald wordt, wordt aangewend. De volgende regering – wie het ook moge zijn – zal dit moeten oplossen. Per jaar zal de schuld immers met 1,5 miljard stijgen. Ik vind het ontluisterend dat zoiets gebeurt en dat het allemaal voorgesteld wordt als geweldige vooruitgang, als trendbreuk, enzovoort. Het is voor mij werkelijk een illustratie van onverantwoord bestuur dat dit allemaal gebeurt. Iedereen die dit mee beslist en die een beetje nadenkt weet immers dat de factuur doorgestuurd wordt naar de volgende regering.

Mevrouw de minister, ik kom tot een laatste hoofdstuk, namelijk de herstructurering van de NMBS. Paars-groen heeft drie jaar lang gekibbeld over de herstructurering van de NMBS. De structuren van de NMBS zouden drie jaar lang grondig veranderd worden. Intussen weten we wel wat de drie objectieven waren. Ten eerste, Schouppe buiten. Ten tweede, de bestaande vakbonden uit de raad van bestuur en de liberale vakbond – alhoewel ze geen leden hebben bij de NMBS of zeer weinig – terug in het strategisch comité. Ten derde, hoe kunnen we de raad van bestuur opnieuw politiseren en in een ander kleurtje schilderen, namelijk paars-groen. Dat waren de drie objectieven. Voor de rest stelde de herstructurering weinig of niets voor.

Dat is gelukt. De SP.A heeft zich in dit debat afzijdig gehouden. Ze heeft dan wel de snoepjes gevraagd waar ik het zojuist over gehad heb, namelijk het paars-groene akkoord. Deze herstructurering is tot stand gekomen in de nacht van mevrouw Durant. U herinnert zich die fameuze nacht nog wel vorig jaar eind september, begin oktober. Het is niet de nacht waarvan de mensen wakker liggen ten noorden van Brussel. Daar gaat het niet om. Het gaat ook niet over de nachten dat u wakker gelegen heeft in het kader van de Heinzmann-vaudeville, mevrouw de minister.

Neen, het was die bewuste nacht vorig jaar toen mevrouw Coenen...

Le **président**: Il y en a qui ont de la chance.

01.14 Jos Ansoms (CD&V): ... gans de nacht doorgebracht, mevrouw Durant. Trouwens, mevrouw Coenen stond aan de deur en niemand mocht buiten want die bewuste nacht moest en zou de wet op de herstructurering van de NMBS goedgekeurd worden. U herinnert zich nog wel, mevrouw Coenen, dat u heel de nacht aan de deur gestaan hebt. Ik was er niet maar ik heb het horen vertellen.

01.15 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Vous avez une bonne mémoire. Vous avez interprété la place des personnes dans la salle, c'est incroyable. Parfois cela aide à avoir le quorum en commission.

01.16 Jos Ansoms (CD&V): Ik was toen bij een andere vrouw, mijn vrouw.

01.17 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Je me souviens, vous étiez en voyage de noces, 25 ans de mariage.

01.18 Jos Ansoms (CD&V): Inderdaad. Dank u. Mevrouw Coenen stond toen aan de deur want die nacht moest de herstructurering gestemd worden. Wat heeft onze fractieleider toen gezegd? Hij heeft toen veel gezegd maar hij heeft ook gezegd: Mevrouw Durant, beste collega's, dat moet hier vandaag goedgekeurd worden maar ik voorspel nu al dat het geen jaar zal duren of deze herstructurering wordt geherstructureerd. Die tweede herstructurering zal niet gebeuren in een open parlementair debat met een wetsontwerp. Dat kan niet meer, één keer is genoeg. We weten wat we meegemaakt hebben, het heeft drie jaar geduurd. Dat zal in een programmawet gebeuren. Welnu, de heer Leterme heeft meestal gelijk als hij iets zegt en hij heeft dus weer gelijk gekregen want hij heeft een jaar geleden gezegd dat dit zou gebeuren in het kader van een programmawet, stoemelings en binnen het jaar. Dat binnen het jaar is iets uitgelopen, het is een jaar en twee maanden geworden. We zijn vandaag echter terug bezig met de herstructurering van de herstructurering van de NMBS. Wij hebben de discussie proberen te voeren en wij hebben dan weer opnieuw geprobeerd om met amendementen die herstructurering van de herstructurering van de herstructurering van de NMBS te doen. De herstructurering van de herstructurering van mevrouw Durant trekt op niets. Daarom dachten wij amendementen te moeten indienen om een echt goede herstructurering tot stand te brengen. U zult daar volgende vrijdag of ik weet niet wanneer over kunnen stemmen.

Wat was dan die herstructurering? De vakbonden moesten dringend uit de raad van bestuur, mijnheer Van der Maelen. Het ABVV en het ACV moesten uit de raad van bestuur. Het waren de liberalen die dat eisten. Dan moest er een strategisch comité komen waar dan de liberale vakbond in kon. Wat lezen wij nu tot onze stomme verbazing in deze programmawet? Ik denk niet dat u dat allemaal al gelezen hebt. Nu komen de vakbonden, aangevuld met één vakbond die geen leden heeft, eigenlijk terug in de raad van bestuur. Niet in de raad van bestuur maar men brengt heel de raad van bestuur in het strategisch comité zodat de raad van bestuur vergadert als raad van bestuur en juist ervoor, een uur of een halve dag ervoor, gaat het strategisch comité vergaderen waar gans de raad van bestuur in zit samen met de vakbonden. Dat is de geweldige herstructurering die dus in deze programmawet zit. Je moet het maar durven en je moet het maar doen. Alstublieft, hou op met die flauwe kul. Schaf dat strategisch comité af en doe terug de raad van bestuur met de vakbonden erin. Nu gaan die mensen allemaal twee keer moeten vergaderen. Het enige voordeel is dat ze waarschijnlijk twee zitpenningen zullen hebben, een zitpenning als strategisch comité en een zitpenning in de raad van bestuur. Voilà, eerste voorbeeld van de herstructurering van de herstructurering.

Het tweede voorbeeld is de tweede handtekening. U weet dat er geweldige discussies waren over die tweede handtekening. De gedelegeerd bestuurder, toen nog Schouppe, moest dus een tweede handtekening bij krijgen van PS-signatuur, een signatuur van PS-signatuur. Dat was ook een geweldige discussie: schandalig, dat trok op niets, dat kon niet, een modern bedrijf met twee handtekeningen, dat kan niet. Maar dat was de politieke eis. De heer Vinck heeft bij zijn aantreden gezegd dat dit niet kon. Dat nam hij niet als grote bedrijfsleider, hij kon er niet mee leven dat er een tweede handtekening kwam. Men moest toch iets doen om het wat te verpakken naar de heer Vinck toe en men heeft dus nu een geweldige

01.18 Jos Ansoms (CD&V): Cela fait trois ans que l'on se chamaille à propos de la restructuration de la SNCB. Trois objectifs étaient poursuivis: limoger Etienne Schouppe, éjecter les syndicats existants du conseil d'administration tout en amenant le syndicat libéral, qui ne compte pas de membres, dans le comité stratégique, et repolitiser le conseil d'administration. Ces objectifs ont été atteints et, pour le surplus, la restructuration ne représentait pas grand-chose. Le SP.A s'est tenu à l'écart et s'est contenté, en guise de "sucette", de la baisse des tarifs. En attendant la loi-programme restructure la restructuration, exactement comme l'avait prédit monsieur Leterme. Notre groupe a dès lors tenté de corriger cette restructuration qui n'en est pas une en présentant des amendements.

Les syndicats, maintenant le libéral aussi, constituent désormais, avec les membres du conseil d'administration, le comité stratégique. Pourquoi ne pas les intégrer tout simplement dans le conseil d'administration? Un arrêté royal devrait préciser quand la deuxième signature est superflue. L'article de la première restructuration qui fixe l'âge maximal de l'administrateur délégué, est suspendu en faveur de monsieur Vinck. C'est donc une disposition légale pour un seul homme. Si encore on avait supprimé l'article!

La dette de la SNCB sera peut-être reprise en 2004, mais on ignore toujours comment et à concurrence de quel montant. La coalition arc-en-ciel a complètement désorganisé l'entreprise, sur le plan financier comme en ce qui concerne le personnel. Quel doit être le sentiment du personnel? La direction a été diabolisée, les syndicats ont été évincés du conseil d'administration. La

systeem uitgevonden.

Intussen is er een tweede handtekening. Ik heb niets tegen de brave man, ik ken hem persoonlijk niet, maar ik heb wel vastgesteld dat deze figuur niet geslaagd is in het assessment om tot het directiecomité toe te treden. Ik weet dit niet maar het zegt toch iets dat die man niet geslaagd is in het assessment. Wat heeft men nu uitgevonden? Nu gaat er bij koninklijk besluit bepaald worden in welke gevallen er geen tweede handtekening moet worden geplaatst. Men gaat dus van een tweede handtekening naar anderhalve handtekening. Met wat zijn wij in godsnaam bezig? Dit komt allemaal in een wet. Dit is een modern land en in 2002 wordt een modern Parlement gevraagd om dergelijke futiliteiten goed te keuren in een programmawet.

Ik geef een derde voorbeeld van de bewuste herstructurering. De heer Vinck is 65 jaar en er stond in de wet dat de gedelegeerd bestuurder niet ouder mocht zijn dan 65 jaar. Men heeft in de programmawet een artikel opgenomen waarin dit artikel wordt opgeschort. Men gaat het zo ver drijven om hier een programmawet te laten goedkeuren zodat de heer Vinck en alleen hij na zijn 65ste in functie kan blijven. Daarvoor moeten wij een wet goedkeuren. Aanvaarden jullie allemaal dat wij zo verlaagd worden om een wet goed te keuren zodat de heer Vinck na zijn 65ste kan blijven? Als men nog had gezegd dat dit artikel zou worden geschrapt zodat de gedelegeerd bestuurder van de NMBS – wie het ook moge zijn – niet getroffen wordt door de leeftijdsgrens, dan hadden wij dit nog kunnen aanvaarden. Deze uitzondering wordt echter alleen maar voor de heer Vinck gemaakt. Dat is toch niet meer ernstig.

Dat is de herstructurering van de herstructurering. Ik vind dat heel erg en ik kan me daar echt niet mee verzoenen. Om die reden beschouw ik dit dossier als illustratief en symptomatisch voor het paars-groene non-beleid inzake mobiliteit in het algemeen en de NMBS in het bijzonder. Eigenlijk is dit dossier zelfs het logische uitvloeisel van dit non-beleid, want als men er na vier jaar tijd niet in slaagt een serieus compromis te bereiken dan vervalt men natuurlijk in dergelijke zaken.

In deze programmawet staat ook dat de schuld in 2004 misschien zal worden overgenomen. Men zegt in de wet zelfs niet hoeveel zal worden overgenomen en men heeft het over misschien. Men zegt ook niet hoe men het gaat doen. Het gaat om een principe maar waar men het geld gaat halen, zegt men er niet bij. Moet men dan verbaasd zijn dat het NMBS-bedrijf als bedrijf na 3,5 jaar, bijna 4 jaar paars-groen beleid volledig ontwricht is op financieel vlak maar vooral ook op het vlak van het personeel? Het personeel van de NMBS is volledig het noorden kwijt. Het sociaal klimaat staat onder nul en dat is ook begrijpelijk. Men heeft jaar en dag dit bedrijf verwaarloosd. Men heeft dit bedrijf, de directie en de werknemersorganisaties gediaboliseerd. Deze laatsten moesten weg want het was een schande dat zij in de raad van bestuur zaten. Schouppe, die het vertrouwen had van de 40.000 werknemers, moest weg. Men heeft het bij de publieke opinie eigenlijk willen doen overkomen alsof heel dat bedrijf rot is, slecht is en niet functioneert. U moet maar eens in zo'n bedrijf werken. Dat gaat over u als werknemer die 's morgens heel vroeg moet opstaan om die trein om 5.00 uur te gaan oppikken in de kou en die dan in de krant moet

moindre étincelle peut mettre le feu aux poudres.

Tout cela est la faute du gouvernement et de la ministre Durant. C'est le fruit de leur politique. Pour la SNCB, cette loi n'est pas une loi-poubelle mais un dépotoir toxique. Je crains que les dégâts soient longs à réparer.

lezen wat de regering allemaal over u zegt als werknemer.

Maar dat is 3,5 jaar gebeurd! U moet er dus niet van verbaasd zijn dat het sociaal klimaat daar onder nul ligt en dat het minste vonkje de boel doet ontploffen. Dat hebben we veertien dagen of een week geleden nog meegemaakt met de prepensionering op 55 jaar. Het personeel kan inderdaad niets meer verdragen. Dat is niet de schuld van het personeel, dat is de schuld van de regering, dat is de schuld van mevrouw Durant, dat is het resultaat van 3,5 jaar non-beleid van paars-groen inzake de NMBS. Dat vind ik naast het financieel fiasco het ergste. Deze wet is dan voor de NMBS geen vuilnisbak, zelfs geen afvalcontainer, maar eigenlijk, als het over de NMBS gaat, een echt gifstort. Zelfs in deze programmawet zitten vergiftigde geschenken voor dit bedrijf. Hier wordt dus het bedrijf verplicht om anderhalf miljard per jaar, dat het niet heeft en niet krijgt van de overheid, uit te geven om nog snoepjes te geven in het kader van het sociaal abonnement. Hier wordt dus geroofd in de financiering van de HST om de begroting te laten kloppen, hoewel men weet dat dit moet terugbetaald worden. Ik vind dat een schande. Ik vind dat heel erg, want wie ook de meerderheid zal zijn na de verkiezingen, een van de belangrijkste en moeilijkste dossiers zal de NMBS zijn. Er zal heel veel geld voor nodig zijn, er zal een heel moeilijk en moedig beleid voor nodig zijn om dat allemaal terug recht te zetten. Ik vrees het ergste, namelijk dat de schade van vier jaar paars-groen non-beleid dusdanig groot zal zijn, dat ze moeilijk te herstellen zal zijn.

01.19 André Smets (cdH): Monsieur le président, madame la ministre, c'était la matinée de la SNCB hier. Nous avons d'ailleurs vécu une folle journée hier, vous le savez, monsieur le président. Le matin, étaient à l'honneur les ingénieurs, les ouvriers du personnel de la SNCB et tous ceux qui ont eu le courage à l'époque, quels que soient les partis, de décider et d'oser le TGV. Vous en étiez sûrement, monsieur le président. A l'époque, en période de difficultés financières, il fallait quand même un sacré courage aux responsables pour relever le défi TGV. Mme la ministre a eu la décence de reconnaître que cette œuvre avait été réalisée par d'autres avant elle.

Quelque chose m'a frappé hier. Lorsque l'objectif TGV a été voté dans ce parlement, quand il a fallu dresser des plans, donner des informations sur le terrain, très souvent – et je le dis avec tristesse en me rappelant ce que j'ai vécu douloureusement hier soir –, ce sont les écologistes qui créaient des réunions citoyennes et qui cherchaient à s'opposer à la réalisation du TGV.

Je le dis avec tristesse parce que je trouve que c'est un peu facile...

01.20 Isabelle Durant, ministre: Si; au départ, les écologistes francophones ont fait preuve d'une certaine réticence, très rapidement, et en particulier les écolos de Liège et de la région ont soutenu haut et fort ce projet car nous sommes de grands partisans du TGV. Vous avez sans doute dû rater un épisode! En tout cas, il vous manque certaines données.

01.21 André Smets (cdH): J'ai suivi ce dossier dans la presse, je

01.19 André Smets (cdH): Het leek hier wel een dolhuis gisteren. De hele ochtend was voor diegenen die het "waagstuk" van de HST op de rails gezet hebben, met inbegrip van de minister, al is zij wel zo fatsoenlijk geweest om in herinnering te brengen dat dit project door anderen tot een goed einde werd gebracht.

Het wordt mij droef te moede als ik eraan terugdenk, maar toen de plannen uitgetekend moesten worden en er in het veld informatie moest worden verstrekt, waren het de groenen van Ecolo die de aanleg van de HST trachtten te dwarsbomen.

01.20 Minister Isabelle Durant: Het is waar dat er in het begin sprake was van een wat huiverige houding ten opzichte van de komst van de HST, maar Ecolo is snel bijgedraaid, inzonderheid in de regio Luik. Die episode heeft u klaarblijkelijk gemist

01.21 André Smets (cdH): De

n'étais pas encore parlementaire. A l'époque, des mouvements de contestation ont été organisés par les écologistes contre le TGV. Et quand vous avez senti que les choses allaient bien se passer et que sa construction constituait une réponse exceptionnelle aux difficultés rencontrées, notamment en termes de mobilité, vous avez récupéré le projet et c'est ainsi que vous êtes devenue ministre!

C'est à cette occasion que j'ai pu constater une nouvelle fois ce double langage permanent. Vous commencez par vous opposer et, quand les choses se précisent...

01.22 Claudine Drion (ECOLO-AGALEV): Monsieur Smets, vous habitez à Verviers et moi à Liège, nous prenons tous les deux le train dans lequel nous nous rencontrons quasiment tous les jours. Je suis liégeoise et je voudrais que vous me citiez un groupe écolo de la région liégeoise qui se soit opposé au TGV. Je n'en connais pas et pourtant je suis membre d'ECOLO depuis 1988.

01.23 André Smets (cdH): La partie liégeoise a été réalisée par la suite, vous le savez très bien. Vous savez très bien qu'il ne s'agit pas uniquement de cette ligne entre Bruxelles et Liège. Cela a commencé dans le Hainaut avec la traversée entre Bruxelles et Paris. Dans ce cadre, des manifestations ont été organisées. Cela me rappelle cette glorieuse époque durant laquelle certains s'opposaient à la réalisation d'autoroutes. Et aujourd'hui, beaucoup se réjouissent que ceux qui nous ont précédés aient eu le courage de les construire.

Je voudrais d'ailleurs saluer ici un extraordinaire promoteur du TGV en région liégeoise qui s'est battu pour que la région ne "végète" pas – si vous retournez végéter, vous obtenez TGV!. Je veux parler du baron Pierre Clerdent qui n'a pourtant pas été mentionné une seule fois hier, et je le regrette profondément. C'est une honte d'oublier le travail extraordinaire qu'il a mené et qui a suscité cette réalisation exceptionnelle, notamment en région liégeoise.

Madame la ministre, je tiens à rendre hommage du haut de cette tribune à cet homme qui s'est battu jusqu'à 90 ans pour que la région liégeoise soit desservie comme elle le mérite. Dans toute action politique, je trouve qu'il faut faire preuve d'un peu de décence. C'est ce que je ressentais douloureusement, hier soir. Je pensais à tous ceux qui ont eu le courage d'anticiper les événements, de se battre, de réaliser des choses. Je voudrais évoquer le circuit de Francorchamps avant de revenir à la SNCB. Ceux qui ont vu clair à l'époque et se sont rendu compte qu'il fallait réduire le circuit de 14 kilomètres à 7 kilomètres et rencontrer des normes de sécurité, ceux-là ont essuyé, hier soir, un cinglant refus de votre part. Hier, ce fut "la journée" des écolos qui mettent à profit les réalisations des autres et qui condamnent peut-être de façon définitive un site tout à fait exceptionnel.

Je passe à cette tribune l'âme en peine, je vous le redis, parce que je constate que dans la gestion même de la SNCB, il y a des difficultés de financement indiscutables.

Il est un peu facile de dire que l'on va régler le problème fin 2003, en 2004 et les années suivantes. Je ne vais pas reprendre tous les arguments qui ont été avancés pour ne pas être trop long; je ne vais

HST-plannen zijn wel degelijk op tegenkanting gestuit, die aangewakkerd werd door de groenen uit de streek. Daarna heeft u het project naar zich toegetrokken, waardoor u minister is kunnen worden. Die dubbele tong van de groenen wil ik aan de kaak stellen.

01.22 Claudine Drion (ECOLO-AGALEV): Net als ik neemt u dagelijks de trein van Verviers naar Brussel. Noem mij één Ecolo-afdeling uit de streek die tegen de HST geprotesteerd heeft!

01.23 André Smets (cdH): Ik heb het niet alleen over die lijn. Er zijn manifestaties geweest van tegenstanders van de HST naar aanleiding van de aanleg van de lijn naar Henegouwen en Parijs.

Gelukkig hebben de pioniers de weerstand overwonnen en gezegevierd. Ik vind het zeer deplorabel dat er geen hulde gebracht werd aan het doorzettingsvermogen en de bezonnen werkwijze van graaf Pierre Clerdent. Bij elke politieke daad moet het nodige fatsoen aan de dag worden gelegd.

pas m'appuyer non plus sur un texte que j'ai rédigé personnellement avec un technicien. Mais ce que je peux vous dire dans ce cadre-là, contrairement à ce que vous affirmez, c'est que M. Vinck déclare très nettement: "Le RER attendra si l'Etat ne paie pas". Telle est la réalité! Je reprends ici ce qu'a clairement déclaré le responsable de cette mise en œuvre, le patron de la SNCB, Karel Vinck: "Il faut que l'Etat honore ses engagements".

Or, je vois que dans la loi-programme, on reporte une nouvelle fois. On est prêt à dire qu'il faudra faire ce que l'on pourra faire, c'est-à-dire échelonner un certain nombre de paiements, avec des difficultés de réalisation peut-être, pour conclure le TGV au-delà de Liège.

01.24 Isabelle Durant, ministre: Est-ce écrit dans la loi-programme?

01.25 André Smets (cdH): Vous savez comme moi qu'il y a des problèmes de financement.

01.26 Isabelle Durant, ministre: Ce sont vos interprétations!

01.27 André Smets (cdH): Il y a des problèmes de financement, et vous le savez comme moi!

Bien sûr, vous reportez tout cela à plus tard en vous disant maintenant: "Jouons sur le court terme, essayons d'enrober l'affaire, de continuer à vendre du rêve! Nous allons prendre certaines petites mesures tarifaires préférentielles et comme cela, automatiquement, nous jouerons dans la facilité!"

Je suis particulièrement inquiet parce que je crains que si l'on ne trouve pas les moyens nécessaires, on ne parvienne pas à rencontrer des objectifs de chantier difficiles pour aller au-delà de Liège vers Aix-la-Chapelle et, notamment les réalisations en cours au niveau du tunnel de Soumagne et au-delà vers l'Allemagne.

Je ne le dis pas par hasard. Personnellement, je suis convaincu que l'on risque peut-être d'oublier un certain nombre d'exigences de sécurité. Je fais cette remarque car il s'agit d'éléments qui m'ont été communiqués à ce niveau-là. J'attire votre attention sur la nécessaire collaboration, le nécessaire partenariat, entre le réalisateur de tous ces travaux, les entreprises, tous les responsables de sécurité sur le terrain, les bourgmestres concernés dont celui de Soumagne et d'ailleurs, mais aussi tous ceux qui travaillent en matière de prévention et qui ont attiré mon attention, particulièrement en fonction de l'intervention que j'allais faire aujourd'hui, sur le fait que la prudence s'impose car il s'agit de passages extrêmement délicats.

Madame la ministre, je constate que ce que nous avons dit, et ce que personnellement j'avais dit à propos de la réforme des structures dans un deuxième temps, après le problème financier, se confirme.

La loi sur la réforme des structures a à peine un an; vous n'aviez de cesse alors de nous répéter tout le bien que vous en pensiez, refusant tout amendement susceptible de causer le moindre déséquilibre aux difficiles et très longues négociations qui avaient mené à la confection de ce projet. Pourtant, force est de constater aujourd'hui qu'un ensemble d'arguments avancés lors des débats

01.27 André Smets (cdH): Gisterenmiddag zagen we hoe Ecolo de verdedigers van het circuit van Francorchamps en diegenen die nochtans hadden voorgesteld het circuit te verkorten, onmeedogend nul op het rekest gaf.

Kortom, gisteren was het de Dag Van De Groenen.

Wat het beheer van de NMBS betreft, zijn er ontegensprekelijk financieringsproblemen. Het is nogal gemakkelijk om de kwestie voor zich uit te schuiven tot 2003 of 2004. NMBS-baas Karel Vinck heeft al gezegd dat het GEN maar moet wachten als de overheid niet betaalt. Dat is de realiteit.

Ik zie dat men in de programmawet weer een project uitstelt. Men is bereid te aanvaarden dat een aantal betalingen gespreid zal moeten worden, mogelijk met de nodige moeilijkheden voor de realisatie als gevolg, voor de aanleg van het resterende HST-tracé voorbij Luik.

Ik vrees dat de moeilijke infrastructuurwerken voor het tracé tot Aken en de huidige werken voor de tunnel van Soumagne en het verdere tracé

parlementaires sont dorénavant les vôtres et ceux de l'ensemble du gouvernement.

Des corrections ont été apportées alors que, je le répète, il y a moins d'un an, il vous aurait suffi de les entendre, d'admettre en toute humilité leur bien-fondé et de les intégrer dans l'arsenal législatif. Je pense tout particulièrement aux modifications légales apportées au comité d'audit de la SNCB, au caractère public et transparent à donner à ceux qui exercent des responsabilités au sein des entreprises publiques et, en l'occurrence, au niveau même des structures de la SNCB, où j'avais réclamé à plusieurs reprises une complète transparence quant au mandat au niveau des traitements et de l'exercice de missions extrêmement importantes et significatives dans le cadre d'un service public en général.

Dans ce cadre, les exigences de modifications législatives du nouvel administrateur délégué par rapport à toute une série de réformes que vous défendiez pourtant bec et ongles quelques mois plus tôt, ont une fois encore prévalu.

S'il vous a fallu une réforme des structures pour vous attacher un conseil d'administration, il vous aura fallu aussi une réforme de la réforme pour vous attacher l'acceptation de Karel Vinck à la tête de la SNCB. On se rappelle l'épisode de votre rencontre avec M. Heinzmann. C'est dire que ce dossier a été réformé davantage pour des motifs d'opportunité que pour des motifs politiques de bonne gouvernance.

Dorénavant, l'administrateur délégué pourra avoir plus de 65 ans – cette condition ne m'a jamais posé de problèmes, mais l'année dernière, il ne fallait pas qu'on en discutât – et pourra sereinement terminer le mandat qu'il a entamé avant cet âge fatidique. Je le répète, il me paraît être quelqu'un de très grande qualité et je suis personnellement convaincu que ce n'est pas une question d'âge qui prime, mais la capacité professionnelle. Cela vous a également donné l'occasion d'éliminer ceux qui pouvaient vous gêner.

Dorénavant, la double signature ne prévaudra que pour les actes définis par le ministre de tutelle et présentés en Conseil des ministres. Dorénavant aussi, le comité de direction flirtera de nouveau avec les syndicats au sein du comité stratégique. Le comité de la présidence sera assuré légalement par l'administrateur délégué, semble-t-il. J'estime normal, je le répète, de voir les représentants des travailleurs intégrés au mieux, même dans l'accompagnement d'une entreprise. Il est en tout cas essentiel que les membres du personnel se sentent représentés et reconnus.

Un troisième point m'interpelle énormément. En effet, je crains la mise en scène d'un processus accéléré de régionalisation de toute une série de politiques qui, pourtant, ont tout intérêt à conserver leur caractère fédéral et européen. J'ai toujours pensé que le cadre européen est beaucoup plus digne qu'un cadre régionalisé qui posera d'énormes problèmes. Il suffit de se référer à ce qui s'est produit hier soir encore. Certaines sociétés régionales d'investissements sont parties prenantes dans une nouvelle compagnie aérienne mais descendent la compagnie nationale Sabena. Je pourrais citer d'autres exemples de ce type, mais au niveau de la SNCB, des sociétés régionales de transport risquent d'intégrer le processus

richting Duitsland in het gedrang komen als we de nodige middelen niet vinden.

Bovendien dreigt men de veiligheid uit het oog te verliezen. Ik vestig uw aandacht op het noodzakelijke partnerschap tussen de uitvoerder van al die werken, de bedrijven en de verantwoordelijken voor de veiligheid, en inzonderheid voor de preventie in het veld.

De wet betreffende de hervorming van de structuren zag amper één jaar geleden het licht. U heeft toen elk amendement afgeketst, maar nu stellen we vast dat u de argumenten uit het toenmalige debat simpelweg heeft overgenomen. Er werden verbeteringen aangebracht, terwijl u nog geen jaar geleden maar naar de voorstellen had hoeven te luisteren om ze gelijk in de wettekst in te passen.

Ik denk met name aan een volledige doorzichtigheid op het stuk van de mandaten, de bezoldigingen en de taken van openbare dienst.

De herziening van dat dossier was ingegeven door opportuniteitsredenen en niet door het streven om een deugdelijk bestuur in te stellen.

Ik vrees dat men zodoende aanstuurt op een regionalisering van een hele reeks beleidssectoren. Men zou er dan beter aan doen een en ander Europees te regelen. Er dreigt een situatie te ontstaan waarbij de Gewesten bepaalde infrastructuurwerken mee zullen financieren, wat enkel tot een regionalisering van de NMBS en een teloorgang van de nationale solidariteit kan leiden.

Men zou er goed aan doen soms wat meer erkenning te hebben voor wat anderen hebben bedacht en voorzien; ik denk met name

décisionnel de la SNCB, alors qu'elles sont a fortiori des entités juridiques distinctes. Les Régions seraient autorisées à cofinancer des travaux d'infrastructure ferroviaire. Je ne dis pas que cette démarche est nécessairement mauvaise, mais en attendant, il ne faudrait pas que cela aboutisse à une régionalisation de la SNCB, évidemment accompagnée d'une régionalisation des responsabilités et, surtout, d'une rupture même de la solidarité nationale.

En tout cas, madame, je me réjouissais tellement de pouvoir vivre des projets de façon positive. Je constate que ces projets, initiés par d'autres, je le répète, vous avez pu finalement en réaliser l'inauguration. Personnellement, je ne souffre vraiment pas d'être en quelque sorte écarté de toute une série de responsabilités. Je dis simplement qu'il serait, parfois, intéressant de reconnaître davantage ce qui a été pensé et réalisé par d'autres. Je tiens, une dernière fois, du haut de cette tribune, à rendre un hommage vibrant du haut de cette tribune au baron Pierre Clerdent.

01.28 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, wat is er de afgelopen drie jaar gebeurd op het vlak van de NMBS? Wij hebben voornamelijk de talloze pogingen gekend van de minister – al dan niet in de openbaarheid – om de gedelegeerd bestuurder Schouppe wandelen te sturen. Daarin is men dan uiteindelijk geslaagd, maar de opvolging heeft zodanig veel voeten in de aarde gehad dat we nu eindelijk, na drie jaar paars-groen beleid, een nieuwe gedelegeerd bestuurder hebben. Onze fractie is overtuigd van de kwaliteiten van de heer Vinck maar vreest dat de politieke beïnvloeding hem in de toekomst nog veel parten zal spelen.

We hebben drie jaar verloren. Wij hopen echter – en we zijn positief ingesteld – dat er eindelijk werk kan worden gemaakt van dat broodnodige mobiliteitsbeleid op het vlak van de spoorwegen. Juist omwille van die drie jaar tijdverlies wil de regering nu belangrijke beslissingen doordrukken via deze programmawet. Dat is trouwens in het verleden nog gebeurd inzake de omzetting van Europese richtlijnen met betrekking tot het goederenvervoer.

Het gebeurt nu weer met de mogelijke overname van de schuld van de NMBS, een financiële schuld die in de periode 1995-1999 daalde van 2,9 miljard euro tot 2,1 miljard euro. U hoort mij niet zeggen dat dit een gunstig resultaat is, maar we stellen vast dat in de periode 1999-2001, met een groene minister verantwoordelijk voor een belangrijk deel van het mobiliteitsbeleid in dit land, de schuld van 2,1 miljard euro gestegen is tot niet minder dan 3,9 miljard. Dat is de realiteit en dat is uiteindelijk niet te verbazen na al het geklungel van de afgelopen jaren. De NMBS is echt onder een slecht gesternte begonnen. Ze heeft te kampen gehad met het buiten pesten van de heer Schouppe, de zoektocht naar een nieuwe gedelegeerd bestuurder, de commotie rond de aanstelling van Heinzmann, het vertrek van Heinzmann, opnieuw de zoektocht naar een nieuwe gedelegeerd bestuurder en uiteindelijk na drie jaar een nieuwe gedelegeerd bestuurder. Dat is de realiteit van de NMBS-story.

01.29 Simonne Creyf (CD&V): (...)

01.30 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Mevrouw Creyf, ik ben dat

aan graaf Pierre Clerdent, aan wie ik daarnet al hulde heb gebracht.

01.28 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Que s'est-il passé au cours des trois dernières années sur le plan de la SNCB? Il y a eu de nombreuses tentatives pour écarter l'administrateur délégué, M. Schouppe. On y est finalement parvenu mais il a fallu du temps pour trouver son successeur. Nous sommes convaincus des qualités de M. Vinck, mais nous craignons aussi que l'action qu'il entend mener n'ait à souffrir d'ingérences politiques.

Après tout le temps perdu au cours des trois dernières années, le gouvernement entend encore rapidement faire passer un certain nombre de décisions par le biais de cette loi-programme, comme par exemple la reprise éventuelle de la dette de la SNCB.

01.30 Jan Mortelmans (VLAAMS

ondertussen al gewoon. Ondertussen blijft die schuld stijgen. Voor 2001 wordt ze begroot op 3,9 miljard euro, dit jaar zal ze de kaap van 5 miljard euro ronden en tegen 2006 wordt de kaap van 12 miljard euro gerond als het beleid niet drastisch het roer omgooit.

De grote vraag is dus wat er met de NMBS moet gebeuren. Ik wil absoluut niet tussenkomen in het welles-nietesspelletje dat we hier daarnet, maar ook in de commissie hebben gehad over wie nu eigenlijk verantwoordelijk is voor die schuldopbouw en in het verleden en nu. De situatie is echter wel zoals ze nu is. Dat brengt ons uiteindelijk bij de programmawet die hier voorligt. Ik denk dat we het allemaal erover eens zijn dat het zeer moeilijke tijden zullen worden. Er zijn niet alleen de financiële problemen van de NMBS, maar de maatschappij moet zich ook voorbereiden op een grotere Europese concurrentie.

Het is in dat kader dat wij de problematiek van de NMBS en de programmawet moeten bespreken. Die programmawet voorziet in een schuldovername door de Staat onder voorwaarden en indien mogelijk voor 31 december 2004, in de volgende legislatuur dus.

Mevrouw de minister, u hebt het zelf toegegeven: de hete aardappel wordt doorgeschoven naar de volgende legislatuur en zoals het er nu uitziet zou dat er wel eens een zonder u kunnen zijn. Dat hebt u fijntjes geregeld, als ik het zo mag zeggen. Wie dus gedacht had dat u en de regering de koe bij de horens zouden vatten, komt bedrogen uit. De problemen die zich voordoen zouden nu moeten worden aangepakt. Nu moeten er oplossingen voor worden gevonden. Maar wij moeten vaststellen dat deze regering de problemen inzake de NMBS voor zich uitschuift nadat zij eerst al drie jaar heeft verspilld. De overname van de schuld wordt naar 2004 verschoven onder de voorwaarde dat de schuld tegen die tijd gedaald is beneden 100% van het bruto binnenlands product en ook dat er een ondernemingsplan – noem het gerust een saneringsplan – wordt opgesteld om de NMBS uit het slop te halen. De vraag is alleen of wij van dat saneringsplan nog voor de verkiezingen iets zullen merken. Ik twijfel daar ten sterkste aan.

U schuift het NMBS-probleem dus voor u uit. U geeft het in handen van een volgende regering. Ik twijfel eraan dat u het zelf zult meemaken, maar mocht dat toch zo zijn, zal het als een boemerang opnieuw in uw schoot vallen, met alle kwalijke gevolgen van dien. U hebt zich tijdens deze legislatuur beziggehouden met een spelletje “Schouppe pesten” en daarvoor moest alles wijken. Deze legislatuur is bijna ten einde en behalve de omzetting van een Europese richtlijn en de dubieuze hervorming van het overheidsbedrijf NMBS – waarvan gebruik is gemaakt om het bedrijf opnieuw te politiseren – is er eigenlijk weinig gebeurd. Zoals collega Ansoms daarnet terecht zei, wordt er een nieuwe herstructurering uitgevoerd van de NMBS, een herstructurering van een herstructurering die inderdaad nergens op lijkt. Die herstructurering gaat over de tweede handtekening, over de leeftijd van de gedelegeerde bestuurder enzovoort.

Daartegenover staat een investeringsplan dat bijzonder veel geld kost maar dat in de huidige stand van zaken absoluut niet kan worden verwezenlijkt. Het wordt kunst- en vliegwerk omdat de opeenvolgende regeringen, waaronder dus ook deze, niet genoeg geïnvesteerd hebben in de NMBS. De overheid heeft de spoorwegen

BLOK): Au cours de la législature précédente, la dette avait diminué de 2,9 à 2,1 milliards d'euros mais entre 1999 et 2001 elle a à nouveau augmenté pour atteindre 3,9 milliards d'euros. Sans un changement rapide de politique, le cap des 12 milliards sera dépassé en 2006. Des temps difficiles s'annoncent. Il y a non seulement l'importante charge de la dette mais les chemins de fer doivent également se préparer à une concurrence européenne accrue. La loi-programme mentionne une reprise de la dette sous certaines conditions, dans la mesure du possible avant fin 2004. Ainsi, le problème est renvoyé au prochain gouvernement. La reprise de la dette aura lieu à la condition que la dette publique descende sous les 100% du PNB et qu'un plan d'entreprise ait été dressé.

Au cours de cette législature, tous les efforts se sont concentrés sur l'éviction de M. Schouppe. Tout le reste était secondaire. Hormis la transposition d'une directive européenne et une restructuration douteuse, peu de choses ont été réalisées. Voilà à présent que la restructuration fait l'objet d'une restructuration. Le plan d'investissement nécessite beaucoup d'argent, mais il ne peut être mis en oeuvre car la SNCB n'a pas bénéficié de suffisamment d'investissements.

La loi-programme contient également des dispositions en matière d'isolation acoustique d'habitations dans la région autour de l'aéroport de Zaventem. Cette mesure est un emplâtre sur une jambe de bois. L'isolation ne peut qu'adoucir le problème, dormir avec la fenêtre ouverte étant exclu, et les habitations perdent de leur valeur. La campagne d'isolation est en décalage par rapport à la concentration; elle ne débutera qu'en 2004.

La politique du gouvernement s'est limitée à combattre les

de afgelopen jaren laten stikken en deze paars-groene regering doet net hetzelfde. Dat is de realiteit. U, mevrouw de minister, krijgt niet genoeg centen uit de federale pot van de andere ministers.

Tot slot, mijnheer de voorzitter, deze programmawet bevat ook bepalingen inzake het akoestisch isolatieprogramma voor woningen in de omgeving van de luchthaven van Zaventem. Ik ga niet in op de grond van de zaak. Collega Laeremans die dat dossier vanuit zijn eigen ervaring en met de grootste bekommernis wegens de duizenden getroffen in Vlaams Brabant volgt en behartigt, heeft gisteren nog die materie aan de kaak gesteld bij de stemming over de moties naar aanleiding van de interpellaties over de nachtvluchten. Maar laten wij wel wezen: die isolatiecampagne waarover ook in de programmawet een aantal artikelen staat, blijft een doekje voor het bloeden. Isolatie kan de problemen hoogstens verzachten. Slapen met een geopend raam wordt zo goed als uitgesloten. Wie in de getroffen corridor woont, wordt meteen veroordeeld tot een belangrijke waardevermindering van zijn huis. En de belofte die u hebt gedaan in de Kamer tijdens een commissievergadering, te weten dat de isolatie gelijktijdig zou verlopen met de concentratie, klopt niet meer. Intussen weten de mensen dat die isolatiecampagne ten vroegste begin 2004 van start zal gaan.

Dan nog blijft dit een pleister op een houten been. Zo kan trouwens het beleid van deze paars-groene regering worden samengevat. Als er al sprake was van een beleid, dan bleef het voornamelijk bij kurieren am Symptom en dat is bijzonder jammer voor de Vlamingen en erg voor Vlaanderen.

In deze omstandigheden kan onze fractie deze programmawet niet goedkeuren.

01.31 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn betoog handelt over het isolatieprogramma, waarover wij het straks al even hadden. Ditmaal zou ik er evenwel uitvoerig willen op ingaan.

Mevrouw de minister, aan al de miserie die de bewoners in de Noordrand van Brussel momenteel kennen en aan de onzekerheid in verband met het isolatieprogramma, wordt nu nog de vernietigende kritiek van de Raad van State op uw isolatieprogramma toegevoegd.

Het eerst punt betreft de samenwerking met de Gewesten. U zou de samenwerking met de Gewesten uit het akkoord laten, maar zo eenvoudig is dat uiteraard niet. De memorie van toelichting op grond waarvan de regering het oude artikel 473 in verband met het isolatieprogramma, wenst in te voegen in de programmawet, haalt als basis voor deze bepaling een principeakkoord aan met de Gewesten, dat zou zijn goedgekeurd op het overlegcomité van 19 juli 2002.

De vraag is op welke wijze aan dit principeakkoord uitvoering wordt gegeven. Maakt dit het voorwerp uit van een samenwerkingsakkoord? Kan u ons in dat geval de tekst van het samenwerkingsakkoord bezorgen en zal het akkoord dan ook worden gegoten in de goede vorm van een wetsontwerp houdende goedkeuring van dit akkoord? Het gaat immers om bijzonder

symptômes. Notre groupe votera donc contre la loi-programme.

01.31 Simonne Creyf (CD&V): Le Conseil d'Etat a émis de vives critiques à l'égard du programme d'isolation.

La première critique porte sur la coopération avec les Régions. L'exposé des motifs renvoie à l'accord de principe conclu le 19 juillet 2002. Sera-t-il transposé en accord de coopération? La ministre pourrait-elle nous transmettre le texte? Sera-t-il coulé en une loi d'approbation? Le 29 novembre 2002, l'accord a fait l'objet d'une adaptation. Mais il ne bénéficiera pas de l'assentiment du gouvernement flamand: je renvoie aux déclarations de la ministre Dua et aux débats d'aujourd'hui au Parlement flamand. L'accord est-il toujours d'actualité?

Selon le Conseil d'Etat, il faut

belangrijke uitgaven inzake isolatie.

In dit verband is het belangrijk te weten wat het statuut is van het akkoord van 19 juli 2002 dat inmiddels werd aangepast ingevolge het nieuw akkoord van 29 november 2002. Dit nieuwe akkoord blijkt echter evenmin te kunnen rekenen op de instemming van de Vlaamse regering en in dat verband verwijs ik naar de uitspraken van minister Dua in het Vlaams Parlement op 4 december 2002, alsook naar wat er vandaag is gebeurd in het Vlaams Parlement.

De vraag is of er nog wel een akkoord bestaat. Is er nog een akkoord tussen de federale overheid en de Gewesten, omtrent de nachthinder en de vluchtroutes boven de Noordrand van Brussel?

De Raad van State zegt duidelijk dat erop moet worden toegezien dat de ontworpen regeling perfect overeenstemt met de maatregelen die werden genomen in het kader van de gewestelijke bevoegdheden inzake leefmilieu. De Raad van State voegt hieraan toe dat het ondenkbaar is dat een Gewest intekent op het kapitaal van de vennootschap die zich zal bezighouden met de isolatiemogelijkheid waarin u voorziet in het wetsontwerp, zonder dat vooraf een samenwerkingsakkoord is gesloten.

Bovendien zal het samenwerkingsakkoord de instemming van de wetgevers moeten krijgen, want het gaat uiteraard om een zaak met financiële implicaties.

Mevrouw de minister, hoe staat het nu met dat samenwerkingsakkoord?

Ik kom tot mijn tweede punt. De kritiek van de Raad van State heeft onder andere betrekking op het feit dat u verregaande bevoegdheden aan de Koning geeft. Het gaat om bevoegdheden die zelfs niet toekomen aan de uitvoerende macht, maar alleen aan de wetgevende macht. U geeft in het voorgelegde artikel de Koning niet alleen de bevoegdheid om de uitvoeringsmodaliteiten van het isolatieprogramma vast te stellen, maar ook om de eigenlijke toelatingsvoorwaarden te bepalen.

Cruciaal daarin zijn de geluidszones. Wij hebben in de commissie voor de Infrastructuur alle discussies gevoerd, maar ik denk dat u juist die geluidszones op dit ogenblik onmogelijk kunt bepalen, gelet op het feit dat de regering zelf nog totaal verdeeld is en eigenlijk niet weet hoe ze de geluidszones zal vaststellen. De vliegroutes zijn op dit ogenblik immers nog niet helemaal vastgelegd. Ook hier, mevrouw de minister, wordt zonder enig commentaar over het advies van de Raad van State gestapt. De Raad van State bepaalt nochtans duidelijk dat de bevoegdheden die de ontworpen bepaling aan de Koning verleent, overdreven ruim zijn en dat het een zaak van de wetgever is om zelf de essentiële regels vast te stellen van het isolatieprogramma dat wordt opgezet. Mevrouw de minister, kunt u ons zeggen waarom u op zo'n gemakkelijke manier zomaar over het advies van de Raad van State heen stapt? Ik wil u waarschuwen, mevrouw de minister. Het gaat hier over fundamentele eigenaarsrechten. U als minister en de regering menen dat u eigenmachtig kan bepalen wie men wel en niet tot het isolatieprogramma zal toelaten. Ik kan u nu al verzekeren dat het sowieso tot juridische betwistingen zal leiden. Ik denk dat we nu al

veiller à ce que la réglementation élaborée coïncide parfaitement avec les mesures environnementales prises par la Région. Celle-ci ne peut souscrire au capital de la société qui réalise les travaux d'isolation sans qu'un accord de coopération ait été préalablement conclu. Comment la situation évolue-t-elle?

Le Conseil d'Etat estimait également que l'article 473 du projet octroie au Roi de bien trop larges compétences en ce qui concerne l'exécution du programme d'isolation. En effet, il détermine non seulement les modalités d'exécution mais également les conditions d'admission. Les zones de bruit constituent un élément crucial mais celles-ci ne peuvent pas encore être fixées à l'heure actuelle. Pourquoi la ministre tient-elle si peu compte des objections du Conseil d'Etat? Il s'agit de droits de propriété fondamentaux. En cas de litige, le Conseil d'Etat annulera probablement les arrêtés d'exécution. Un temps précieux sera perdu et, dans l'intervalle, des gens deviennent malades.

L'article 473, §1, permet même au Roi de racheter des habitations. L'achat d'habitations n'a en soi rien à voir avec le programme d'isolation et ne devrait donc pas figurer dans cet article. La portée de la délégation manque totalement de clarté. S'agit-il de l'achat d'habitations vendues sur une base volontaire? Comment le prix est-il fixé et par qui est-il fixé? Le comité d'acquisition joue-t-il un rôle dans ce cadre? Qu'advient-il des habitations qui sont rachetées? La délégation est-elle suffisamment large pour pouvoir procéder aux achats, mais sans qu'elle ne puisse donner lieu à des situations arbitraires? Nous avons déposé un amendement pour que la disposition puisse être mise en œuvre et pour garantir les droits des habitants.

kunnen voorspellen dat de Raad van State de ontwikkelde uitvoeringsbesluiten zal vernietigen. Voor al de mensen die ondertussen met de concentratie zijn opgezadeld – waarvoor de isolatie misschien in god weet welk jaar zal komen dankzij uw onvolledige wetgeving terzake –, zal ontzettend veel tijd verloren gaan. De mensen zijn de dupe. Zij kunnen ondertussen slaappillen nemen en ziek worden.

Paragraaf 1 van het artikel 473 bevat bovendien nog een passage over de aankoop van de bepaalde categorieën woningen. Dat zijn dus onteigeningen. Het is voor ons compleet onduidelijk wat de draagwijdte is van een koninklijke machtiging tot onteigening van woningen in het kader van een artikel over isolatie. Het is mij totaal onduidelijk wat isolatie en aankoop van woningen door de overheid met elkaar gemeen hebben. Ik wil hierbij de volgende vragen stellen.

Betreft het hier een mogelijkheid tot vrijwillige aankoop van woningen door het isolatieprogramma? Hoe zal de prijs worden bepaald en door wie? Komt er een tussenkomst van het Comité van Aankoop? Wat zal de overheid doen met de aangekochte woningen?

Mevrouw de minister, bent u van oordeel dat de koninklijke machtiging, die in dit wetsontwerp wordt toegekend, voldoende breed is om tot de aankoop over te gaan, en niet te breed om willekeur bij de aankoop van woningen te vermijden? Want de wijze waarop de aankoop van woningen geïntegreerd is in de wetbepaling over isolatie, is voor ons op wetgevend vlak totaal onaanvaardbaar. Mevrouw de minister, het zal u natuurlijk worst wezen of uw wetbepalingen uitvoerbaar zijn of niet. De uitvoerbaarheid van deze wetbepaling zal immers uw zorg niet meer zijn, maar die van uw opvolger. Wij hebben in elk geval een amendement ingediend om de ontworpen bepaling uitvoerbaar te maken, en in het garanderen van de rechten van de betrokken inwoners te voorzien. Het garanderen van de rechten van de betrokken inwoners is iets waarin u absoluut niet voorziet.

Het past dus om u op dit ogenblik informatie te vragen over het ontwerp van koninklijk besluit inzake de isolatiepremies, die reeds door de Ministerraad goedgekeurd werd en waaraan de Raad van State een vernietigend advies hechtte. Tot onze verwondering lezen we in dit advies dat de auteurs niet voorstellen dit uitvoeringsbesluit te nemen in uitvoering van de wetbepaling in de programmawet. Integendeel, uit dit dossier blijkt dat de stellers van dit koninklijk besluit dit koninklijk besluit opvatten totaal los van de wettekst en de uitvoering die we hier bespreken. Mevrouw de minister, het is dan ook essentieel dat u toelichting verschaft bij dit ontwerp van koninklijk besluit en hoe dit koninklijk besluit zich verhoudt tot de voorliggende wetbepaling en haar uitvoeringsbesluiten.

Dan kom ik tot nog een andere bepaling in paragraaf 2 van het artikel. Paragraaf 2 legt aan de exploitant van de luchthaven Brussel Nationaal op om het isolatieprogramma uit te voeren en draagt hem op daartoe twee dochterondernemingen op te richten. Enkel deze ondernemingen zouden aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de uitvoering van het programma. Mevrouw de minister, er zijn op zijn minst toch een aantal vragen te stellen bij deze bepaling. De wetgever legt hier een verplichting op aan de exploitant van de luchthaven Brussel Nationaal. Er worden geen verplichtingen

L'avis du Conseil d'Etat sur le projet d'arrêté royal relatif aux primes d'isolation était particulièrement négatif. Ses auteurs estiment qu'il est indépendant du texte de loi. Voilà qui est étrange. Qu'en est-il dès lors du lien entre le projet d'arrêté royal et la disposition de la loi-programme?

Le deuxième paragraphe de l'article 473 charge l'exploitant de l'aéroport de la mise en œuvre du programme d'isolation. Deux filiales sont exclusivement responsables de cette mission. Le gouvernement tenterait-il ainsi d'échapper à ses responsabilités? Ce procédé est-il conforme à la loi sur les marchés publics? Ces filiales exécuteront-elles elles-mêmes les travaux? Par ailleurs, cette disposition viole le principe d'égalité, dans la mesure où les exploitants d'aéroports régionaux ne sont pas soumis à une obligation analogue. Les compagnies aériennes sont-elles ainsi mises à l'abri? La ministre Durant doit rendre des comptes détaillés au Parlement. L'exposé des motifs ne dit mot à propos de cet étonnant paragraphe.

Le troisième paragraphe octroie au Roi la compétence d'imposer le versement d'une indemnité aux transporteurs aériens opérant au départ de Zaventem. Cette indemnité est destinée au financement du programme d'isolation. Selon le Conseil d'Etat, elle constitue un impôt. A cet égard, le Conseil d'Etat se réfère à la jurisprudence de la Cour d'arbitrage qui fait valoir qu'il ne saurait être question de rétribution lorsque les pouvoirs publics assurent un service en faveur du débiteur de la rétribution.

Il n'est pas question en l'espèce d'une rétribution mais d'une taxe. Un arrêté royal reposant sur une telle base serait immédiatement

opgelegd aan de exploitanten van de regionale luchthavens, zodat men zich natuurlijk kan afvragen of de mensen die hinder ondervinden van de geluidsoverlast bij deze luchthavens in het kader van het gelijkheidsbeginsel eveneens kunnen eisen dat zij kunnen genieten van een isolatieprogramma ten laste van de exploitant van de luchthaven.

Wat is de zin van de wetsbepaling die blijkbaar de aansprakelijkheid voor de uitvoering van het programma beperkt tot deze twee ondernemingen, opgericht op initiatief van de exploitant? Betekent dit een beperking van de ministeriële – koninklijke – verantwoordelijkheid voor het programma dat ze zouden vaststellen? Betekent dit een beperking van de potentiële aansprakelijkheid van de luchthavenexploitant of van de luchtvaartmaatschappijen? In de memorie van toelichting wordt geen enkele verklaring gegeven voor deze bepaling, die als een beperking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheidsregels kan worden gelezen. Mevrouw de minister, waarom moet BIAC twee ondernemingen oprichten? Hoe zit het dan met de toepassing van de wet op de overheidsopdrachten, met name voor de uitvoering van de werken? Wordt de wet op de overheidsopdrachten met deze constructie misschien omzeild?

Gaat het om gewone NV's of zijn deze dochterondernemingen publieke NV's? Wat is de reden van de opsplitsing in twee ondernemingen tussen de uitvoering en de financiering van het programma? Zal de maatschappij belast met de uitvoering zelf ook werken uitvoeren? Hoeveel personeel zal de maatschappij in dienst nemen? Mevrouw de minister, u bent ons op zijn minst enige verantwoording verschuldigd onder meer over de reden waarom BIAC deze twee ondernemingen moet oprichten, welk het juridisch statuut is van deze ondernemingen, of de wet op de overheidsopdrachten niet wordt omzeild.

Ik kom tot een volgende bepaling. Paragraaf 3 van het artikel kent aan de Koning de bevoegdheid toe om vergoedingen op te leggen aan elke luchtvervoerder vanaf Zaventem. Het isolatieprogramma zal moeten gefinancierd worden door de luchtvervoerders vanaf Zaventem. De Raad van State merkt geargumenteerde op dat het hier niet over een vergoeding gaat maar overduidelijk over een belasting. De Raad van State verwijst naar de gevestigde rechtspraak van het Arbitragehof terzake. Er is slechts sprake van een retributie in de mate dat het gaat over een geldelijke vergoeding voor een dienst vervuld door de overheid ten behoeve van een afzonderlijke rekenplichtige. Er is hier duidelijk geen sprake van een retributie maar van een belasting. Mevrouw de minister, u moet er zich goed van bewust zijn dat een koninklijk besluit dat zou genomen worden op basis hiervan zeker zal vernietigd worden door de Raad van State en dat deze wetsbepaling zelf dreigt vernietigd te worden door het Arbitragehof. Mag ik verwijzen naar de lange peripetieën van de belastingen in het kader van de diergezondheid. We kennen een gelijkaardig geval. U trapt exact in dezelfde val. Mevrouw de minister, kunt u ons in godsnaam uitleggen waarom u in deze het risico neemt van een vernietiging door de Raad van State en vernietiging van de wetsbepaling door het Arbitragehof? Het valt op dat de Raad van State gedurende de beperkte tijd hem gegund om de programmawet te onderzoeken er toch in geslaagd is een vernietigend advies van drie bladzijden over dit ene artikel te ontwikkelen. De Raad is van oordeel dat het aan de wetgever

annulé par le Conseil d'Etat et la disposition légale le serait quant à elle par la Cour d'Arbitrage.

Les trois pages d'avis rendues par le Conseil d'Etat sur la loi-programme sont accablantes. Pourquoi la ministre prend-elle un tel risque? L'aéroport de Zaventem finira-t-il par perdre sa clientèle en raison de ses prix trop élevés? A combien les indemnités imposées s'élèveront-elles et dans quelle proportion ont-elles augmenté ces deux dernières années? Comment peut-on justifier que BIAC répercute ces indemnités sur les compagnies aériennes et les passagers? A combien le supplément par passager s'élève-t-il?

Le paragraphe 4 règle le financement du programme d'isolation et explique comment la filiale de BIAC qui s'occupe de ce financement, peut inclure les Régions et la Société fédérale de participation dans son capital. A ce sujet également, le Conseil d'Etat a rendu un avis formel: une telle disposition est illégale. La ministre Durant avait déposé en la matière un amendement qu'elle a dû retirer sous la pression. J'ai moi-même redéposé cet amendement.

toekomst om zelf de essentiële regels vast te stellen van het programma dat zou worden opgezet. Mevrouw de minister, zal de luchthaven van Zaventem zich hierdoor niet uit de markt prijzen met alle nadelige gevolgen vandien voor Brussel als hoofdstad van Europa? Alle luchtvervoerders zullen extra belast worden. Wat is hiervan de bedoeling? Kunt u meedelen hoe groot de vergoedingen opgelegd door BIAC aan de luchtvaartmaatschappijen en de passagiers op dit ogenblik zijn en hoe sterk ze de voorbije twee jaar zijn gestegen? Door het faillissement van SABENA probeert BIAC de misgelopen inkomsten te recupereren door hogere vergoedingen aan te rekenen. Is het een redelijke politiek, mevrouw de minister, dat men het faillissement van SABENA probeert te compenseren door hogere vergoedingen aan te rekenen?

Ik denk dat men daardoor in een vicieuze cirkel terechtkomt en dat het alleen maar de bedoeling kan zijn om Zaventem daardoor bijkomend te treffen.

Ik zou u ook willen vragen welk bedrag per passagier er door die maatregel bij zal komen.

Ten slotte, paragraaf 4 van het artikel regelt het feit dat de dochteronderneming van BIAC, die moet instaan voor de financiering van het isolatieprogramma, ook de Gewesten, maar ook het federaal participatiefonds in haar kapitaal kan opnemen. De Raad van State heeft duidelijk gemaakt dat dit niet kan. Mevrouw de minister, u hebt terzake dan ook terecht een amendement ingediend, maar u hebt, spijtig genoeg, dat amendement terug ingetrokken. U hebt terzake een amendement ingediend om de Gewesten uit die bepaling te schrappen. Maar, ik herhaal, spijtig genoeg hebt u dat amendement weer ingetrokken.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, wij hebben dat amendement opnieuw ingediend.

01.32 Jean Depreter (PS): Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, j'aborderai particulièrement les articles traitant de la SNCB. La reprise de la dette constitue une des lignes de force de la relance de l'entreprise. En effet, cette mesure devrait permettre à notre compagnie de chemins de fer de repartir sur de meilleures bases en raison de l'allègement du poids de sa dette. L'Etat encourage de cette manière la société à remplir sa mission légale, y compris les missions de service public.

Dès lors, on peut voir que l'actionnaire principal, à savoir l'Etat, a effectué une partie du chemin, même si force est de constater que la situation financière reste très préoccupante.

La reprise de la dette est donc une perspective indispensable. Nous avons régulièrement évoqué le problème en commission. Le fait que la reprise se fasse sous conditions est bien compréhensible. Les cinq conditions sont légitimes. Le respect de la législation européenne constitue la première règle; c'est une évidence. La deuxième règle est l'évaluation de la valeur des actifs; c'est une précaution utile. La troisième règle renvoie à l'établissement d'un plan d'entreprise préalable; c'est une orientation très "corporate governance" que personne ne va contester. C'est une bonne chose et, de plus, c'est un peu à la mode. Par ailleurs – c'est le quatrième point – il n'est pas

01.32 Jean Depreter (PS): De schuldovername moet ervoor zorgen dat de NMBS haar wettelijke opdracht, met inbegrip van de openbare dienstverlening, kan vervullen. De hoofdaandeelhouder heeft zijn bijdrage geleverd: dat er gegronde voorwaarden aan de schuldovername worden gekoppeld is dan ook maar normaal (eerbiediging van de Europese wetgeving, evaluatie van de activa, opstellen van een bedrijfsplan, de overheidsfinanciën niet bezwaren, niet overschrijden van de verhouding van 100% tussen overheidsschuld en BBP).

De constructie die de NMBS vanaf 2003 een nieuwe adem moet geven zit logisch in mekaar. Naast

question de plomber les comptes des pouvoirs nationaux et régionaux. Il ne peut donc pas y avoir d'influence sur le solde de financement des pouvoirs publics. Enfin, le cinquième point montre que l'on ne peut pas aller à la vitesse maximale dans le sens de l'allègement de la dette; on peut le regretter mais cela paraît raisonnable. Ce cinquième point met en évidence qu'il n'est pas question de dépasser les 100% à propos du rapport entre la dette de l'ensemble des pouvoirs publics et le produit intérieur brut. C'est une norme communément admise déjà depuis quelques mois. On en a souvent parlé en commission.

Par ailleurs, la SNCB a besoin d'un ballon d'oxygène dès 2003. Un montage subtil est prévu à ce propos. C'est véritablement de l'"engineering" de précision. Il y a sans doute aussi une entreprise de séduction, notamment à l'adresse de la Commission européenne.

Le montage en trois étapes semble cohérent. Premièrement, la SNCB bénéficie d'un cinquième des dividendes qu'elle doit à la TGV Financière. Deuxièmement, dans les comptes annuels, on s'arrange pour faire apparaître cela comme une compensation de la mission de transport intérieur; ce qui est adroit. Enfin, troisièmement, la dette de la TGV Financière est par la suite diminuée due à la concurrence. Il s'agit donc d'un montage en trois étapes, astucieux et logiquement élaboré, qui permet de donner un petit ballon d'oxygène en 2003.

Toujours à propos des problèmes de financement, l'augmentation de capital prévue par l'Etat pour 2003 sera agrémentée d'un complément. La société fédérale de participation sera sollicitée et l'augmentation de capital de 48 millions sera la bienvenue.

Par ailleurs, j'évoquerai les modifications relatives au fonctionnement des organes créés par la loi du 22 mars 2002. Celles-ci ont été établies dans le respect des droits des organisations représentatives du personnel et des règles de "corporate governance". Toutes ces modifications, qui rencontrent les souhaits émis par M. Karel Vinck lors de son engagement à la tête de la SNCB, visent notamment à renforcer sa capacité à gérer au mieux le devenir de la compagnie. La balle est dans son camp. Il devra maintenant améliorer la qualité du service offert aux clients et notamment aux navetteurs.

Cependant, le bon fonctionnement d'une entreprise est le résultat de l'engagement de l'ensemble du personnel et de l'équipe dirigeante. Les modifications apportées au niveau de la structure visent à mieux définir la position de chacun au sein de l'organigramme. La composition du comité d'audit, du comité de nomination et de rémunération est bien définie. Par ailleurs, le rôle du commissaire de gouvernement est précisé. Mais le changement le plus important concerne le comité stratégique, et ce changement nous convient. Il est positif. Le comité stratégique devient un lieu de rencontre entre le conseil d'administration, le conseil de direction et les représentants des organisations syndicales. Donc, cela correspond à une orientation que nous souhaitons depuis le début des réformes. Autre amélioration de taille: le fait que les syndicats proposeront eux-mêmes leurs représentants. C'est quand même la moindre des choses. Je sais bien que c'est une modification qui est formelle, car dans les faits c'était déjà comme ça, mais on sait que c'était une revendication tout à fait importante des organisations syndicales qui est maintenant rencontrée.

de geplande kapitaalsverhoging zal een aanvullend bedrag aan de Federale Participatiemaatschappij worden gevraagd.

De wijzigingen in de werking van de organen opgericht bij de wet van 22 maart 2002, opgesteld conform de *corporate governance* en de rechten van de personeelsafgevaardigden, beantwoorden aan de wil van de nieuwe gedelegeerd bestuurder. Hem rest nu de taak de kwaliteit van de dienstverlening aan de klant te verbeteren. Het strategisch comité wordt een ontmoetingsplaats van de raad van bestuur, het directiecomité en de vakorganisaties, die zelf hun vertegenwoordigers zullen voorstellen. Dat is allemaal positief.

De Ministerraad zal moeten afwegen in welke mate afwijkingen van het principe van de dubbele handtekening kunnen worden toegestaan.

Het streven naar meer doorzichtigheid in de huishoudelijke reglementen en op het stuk van de bezoldigingen is een stap voorwaarts.

Wij verwachten van de NMBS dus een positief signaal waaruit blijkt dat zij weer op het goede spoor zit. De beste garantie voor de personeelsleden van de spoorwegen bestaat erin dat zij hun beroep in alle veiligheid kunnen uitoefenen met nieuw en efficiënt materieel.

Wat de wet van 21 maart 1991 betreft, wordt met de oprichting van een bezoldigingscomité dat rekening houdt met alle voordelen, op een bestaande behoefte ingespeeld.

In hoofdstuk 3 was het inderdaad absoluut noodzakelijk om in een wettelijke grondslag voor de programma's inzake geluidsisolatie te voorzien.

Sur le principe de la double signature, si l'on peut comprendre que la vie d'une entreprise ne doit pas être paralysée par un excès de formalisme administratif, il me semble opportun de conserver ce garant d'une bonne gestion de notre compagnie de chemins de fer. Dans ce contexte, le conseil des ministres devra accorder les dérogations avec juste mesure.

Dans l'ensemble, la volonté de transparence me semble évidente, notamment à propos des règlements d'ordre intérieur et des rémunérations. C'est un progrès.

Pour l'anecdote et l'article anciennement numéroté 469, je vous dirai que l'ajustement sur mesure de la limite d'âge ne me dérange pas fondamentalement. Je ne suis pas partisan, comme l'OCDE, de faire travailler obligatoirement tout le monde jusqu'à 70 ans, mais si un homme en bonne santé désire travailler un petit peu, il n'y a pas de raison de l'en empêcher.

Dès lors, nous attendons désormais de la SNCB qu'elle puisse adresser rapidement des signaux positifs afin de montrer que l'on se trouve sur la voie du redressement, même s'il n'est pas évident d'évoluer dans le cadre budgétaire que l'on connaît.

Enfin, je reste convaincu que la meilleure garantie sociale que l'on puisse obtenir pour l'avenir des cheminots est de leur permettre d'exercer leur métier en toute sécurité, avec un outil renouvelé et performant.

Je voudrais dire quelques mots sur le titre 15 "mobilité". Au chapitre de la réforme des entreprises publiques, la création d'un comité de rémunération correspond à un besoin. Le fait qu'il prenne en compte tous les avantages est un élément essentiel. Il s'agit notamment des sociétés filiales et des sociétés où il y a participation.

Enfin, pour ce qui est du programme d'isolation, que Mme Creyf a étudié en profondeur et qui a mis l'un ou l'autre élément en évidence, il s'agit d'établir une base légale dans ce domaine. C'était d'ailleurs indispensable. Evidemment, la part de responsabilité de l'exploitant de l'aéroport, la séparation des gestions financière et opérationnelle, la possibilité d'établir des redevances spécifiques, sont des mesures qui vont dans le bon sens mais qui doivent peut-être être affinées.

Je m'arrêterai là et je vous confirmerai le fait que mon groupe estime que, dans l'ensemble, l'orientation de ce chapitre est positive.

01.33 Isabelle Durant, ministre: M. Ansoms étant absent, je ne répondrai pas dans le détail à ses commentaires sur ce qu'il appelle l'action arc-en-ciel sur la SNCB. Ma version sur le passé, le présent et le futur est, vous l'imaginez, assez différente.

Par contre, j'en viendrai à quelques questions précises de Mme Creyf sur le programme d'isolation.

Tout d'abord, en ce qui concerne le statut des régions ou plutôt le statut de l'accord avec les régions, je vous rappelle que le travail avec les régions est prévu sur une base volontaire, il n'est pas obligatoire. Il ne s'agit pas d'obliger les régions à participer, elles

Mijn fractie stemt in met het onderdeel "infrastructuur" in de programmawet.

01.33 Minister Isabelle Durant: Ik heb uiteraard een heel andere kijk op de geschiedenis dan de heer Ansoms.

In antwoord op mevrouw Creyf zeg ik dat de samenwerking tussen de federale overheid en de Gewesten op vrijwillige basis gebeurt en dat een samenwerkingsakkoord niet vereist is.

participent si elles le souhaitent. Il n'y a donc pas d'accord de coopération qui soit requis.

Quant aux expropriations, cette matière n'est pas de mon ressort mais relève de la compétence communale ou régionale. Dès lors, je ne peux commenter les décisions qui se prendront dans l'avenir. Nous avons simplement tracé les contours par rapport au bruit admissible.

Ensuite, pour tout ce qui touchera à l'organisation de ce programme d'isolation, nous créons ici la base légale, le reste sera en toute logique déterminé par arrêté royal. Il est logique que nous agissions ainsi.

Quant à savoir pourquoi nous avons créé les deux sociétés, Isolfin et Isolex, je vous répondrai que nous avons voulu, pour éviter toute spéculation, que ces deux sociétés soient distinctes, avec des fonctions différentes: l'une le financement, l'autre l'organisation. Par exemple, Isolfin devra envoyer une lettre aux habitants de la zone pour les informer de la vente de leur habitation, et Isolex joue un autre rôle, lié à l'exécution. Il nous semblait logique de distinguer les deux tâches. Ces sociétés auront vraisemblablement un statut de société anonyme.

Pour la redevance, nous avons effectivement choisi cette option. Nous nous basons entre autres sur le Livre vert de la Commission européenne qui recommande le recours à des rétributions, à des redevances pour financer les programmes d'isolation. La Commission européenne note en particulier, en page 13 de ce Livre vert, qu'une redevance-bruit comme composante des tarifs aéroportuaires est un instrument fréquemment utilisé dans les pays qui organisent des programmes d'isolation liés aux nuisances acoustiques des avions. Il est d'ailleurs communément admis que les mesures prises pour limiter les dommages que l'exploitation de l'aéroport cause aux riverains constituent une composante des prestations accomplies au bénéfice des compagnies aériennes utilisatrices, tout comme les autres moyens visant à protéger l'environnement de l'aéroport ou les mesures visant à garantir la sécurité et la sûreté des passagers. C'est donc la question des droits collectifs qui justifie l'usage d'une redevance. Vous vouliez en connaître le montant, il s'agit de 0,62 € de jour et 0,74 € de nuit par 100 kg de cargo, de fret, à l'exception évidemment des bagages à main, et 0,65 € par passager au départ. Cette rétribution a déjà été mise en œuvre et ne sert pas à compenser les problèmes de la faillite de la Sabena ou les difficultés auxquelles BIAC peut être confrontées, c'est une redevance qui est affectée en rapport avec la problématique de l'isolation et de l'indemnisation pour nuisances sonores.

Voilà, il me semble que j'ai parcouru les grandes questions qui avaient été posées. Par ailleurs, je rappelle que nous déposerons, comme nous l'avons dit, un projet de loi au mois de janvier qui permettra de préciser quelques éléments concernant entre autres la mission donnée à BIAC qu'il faudra probablement remplacer par la société chargée du financement du programme.

Je confirme enfin l'autre élément de cette modification qui devra advenir au début de l'année prochaine, mais rien ne presse puisque

Wat de onteigeningen betreft, ben ik niet bevoegd.

Wij zorgen voor een wettelijke grondslag voor de organisatie van het programma en de rest zal via koninklijke besluiten worden geregeld.

Het is om speculatie te voorkomen dat werd gekozen voor de oprichting van twee afzonderlijke vennootschappen, waarbij de ene belast is met de financiering en de andere met de uitvoering. Zij zullen wellicht de vorm aannemen van een anonieme vennootschap.

We hebben inderdaad gekozen voor de bijdrage zoals aanbevolen wordt in het Groenboek van de Europese gemeenschap om isolatieprogramma's tegen geluidshinder van vliegtuigen te financieren. Die retributie is de compensatie die de vliegtuigmaatschappijen moeten betalen om de door de omwonenden ondervonden schade te vergoeden. Zij zal overdag 0,62 euro en 's nachts 0,74 euro per 100 kilo lading en 0,65 euro per passagier bedragen

Vanaf januari 2003 zullen we een wetsontwerp indienen waarmee de opdracht van BIAC zal worden gepreciseerd, dat waarschijnlijk zal moeten worden vervangen door de met de financiering van het programma belaste vennootschap.

De Gewesten zullen vrijwillig meewerken. Een samenwerkingsakkoord is dus niet nodig.

Uiteraard kan ik de heer Smets bijtreden in zijn huldebetoon aan graaf Clerdent. Voor het overige ben ik het niet eens met zijn beoordeling.

le programme d'isolation ne commence pas au 1er janvier 2003, à savoir l'aspect régional. Je confirme que les Régions collaboreront sur une base volontaire. Dès lors, nous n'avons pas besoin d'un accord de coopération. Il s'agit au contraire de préciser clairement que c'est sur une base volontaire et donc, le cas échéant, que les Régions contribueront si elles le jugent utile en donnant leur garantie aux emprunts destinés à financer plus rapidement les programmes d'isolation, pour répondre plus vite aux problèmes des habitants des zones concernées.

Voilà les grandes lignes. Pour le reste, monsieur Smets, vous avez fait des remarques assez générales et je peux être d'accord avec vous. Vous avez rendu hommage au baron Clerdent. Je salue moi aussi le travail qu'il a fourni et j'ai été attristée qu'il n'ait pu être des nôtres à Liège, il y a quelques jours, sans doute pour raisons de santé. Vous avez également donné des éléments d'appréciation qui vous appartiennent mais que je ne partage pas.

01.34 **Simonne Creyf** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de minister wel bijzonder gemakkelijk en bijzonder vlot over al de essentiële opmerkingen van de Raad van State heen walst. Het samenwerkingsakkoord met de Gewesten, dat is geen verplichting, maar een mogelijkheid. Dat is nochtans niet de mening van de Raad van State, mevrouw de minister. In uw artikel neemt u een bepaling over in verband met onteigeningen. De Raad van State heeft daar terecht opmerkingen over. U antwoordt daar niet op.

Ik had het over de redevence. U verwijst naar een bepaling van de Europese Commissie. Mevrouw de minister, de Raad van State heeft opgemerkt dat het een belasting, een taks is, omdat er geen prestatie tegenover staat. U riskeert dus dat én de Raad van State én het Arbitragehof de bepalingen vernietigen. Waarom neemt u het risico van een dergelijke bepaling? Waarom neemt u het risico dat de Raad van State en het Arbitragehof dat alles vernietigen, terwijl daarvan een stuk van de financiering van het isolatieprogramma afhangt? De Raad van State, mijnheer de voorzitter, is hier bijzonder duidelijk over.

Ik heb nog een vraag, mevrouw de minister. U hebt daarstraks ook gezegd dat u nog wettelijke maatregelen kan nemen, omdat het isolatieprogramma pas voor 2004 is.

Ten eerste, mijnheer de voorzitter, merk ik op dat de minister zich er jegens de bewoners van de Noordrand en de omgeving van Zaventem voor heeft geëngageerd dat de uitvoering van het programma zou starten in 2004. Zij moet dus niet verwijzen naar wettelijke bepalingen die kunnen worden genomen in 2004. Dan zou de eerste isolatiefase moeten beginnen!

Ten tweede, mevrouw de minister, wanneer u zegt dat het toch maar voor in 2004 is, waarom staat u er dan op om die bepalingen, die de Raad van State vernietigend vindt, in deze programmawet te houden? Waarom doet u dat, terwijl u zelf als argument gebruikt dat het pas voor 2004 is? Ik begrijp die inconsequentie niet en ik herhaal dat de mensen van de Noordrand erop rekenen dat de isolatiewerken vanaf 2004 beginnen. Mevrouw de minister, u bent alles op de lange baan aan het schuiven en dat is nu net de grote vrees van de mensen. Mevrouw de minister, het dossier inzake de isolatie is één

01.34 **Simonne Creyf** (CD&V): Madame Durant fait peu de cas des observations fondamentales émises par le Conseil d'Etat. Pourtant, le Conseil formule des remarques pertinentes sur l'accord avec les Régions, sur les expropriations ainsi que sur le programme d'isolation. Le risque de voir ces dispositions annulées par le Conseil d'Etat et la Cour d'arbitrage est bien réel.

La ministre se défend en déclarant qu'il est encore possible de prendre des dispositions légales complémentaires, puisque le programme d'isolation ne débutera qu'en 2004. Les habitants la périphérie nord escomptent bien que le programme d'isolation soit effectivement lancé en 2004 et pas qu'il faille encore accomplir du travail législatif! S'il reste tant de temps, pourquoi insérer dans la loi-programme des dispositions vivement critiquées par le Conseil d'Etat?

Tout cela est en fait limpide: le programme d'isolation est renvoyé aux calendes grecques. C'est une grande farce. Précisément ce que les habitants de la périphérie nord ont toujours redouté.

grote farce. Dat was opgenomen in de kritiek van de Raad van State. De Raad van State herhaalt zijn vernietigende kritiek, maar u blijft het verdedigen.

Heel het isolatieprogramma is één grote farce en wie zijn er de dupe van? De mensen!

De **voorzitter**: Bent u geen verkozene van deze streek?

01.35 Simonne Creyf (CD&V): Ik ben verkozene van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, maar ik wijs erop dat ik net zoals mevrouw de minister in Brussel woon.

01.36 André Smets (cdH): Monsieur le président, la réponse de Mme Durant est assez extraordinaire. En parlant de M. Ansoms, qui n'est plus là, elle indique "il a fait des commentaires que je ne partage pas". Je suis resté, je n'ai pas pris mon train de vingt heures, spécialement pour entendre sa réponse et tout ce qu'elle trouve à nous dire, c'est que nous avons fait des remarques qu'elle ne partage pas. Je crois pouvoir devenir ministre, je suis capable de dire la même chose. C'est extraordinaire de répondre comme cela, quel mépris! Enfin, je vous remercie.

01.36 André Smets (cdH): Ik heb mijn trein van 20 uur expres niet genomen omdat ik het antwoord van de minister wilde horen, en al wat zij weet te antwoorden, is: "Ik deel uw mening niet"! Zo kan ik het ook, ministertje spelen. Wat een minachting spreekt er uit dit alles! Dat isolatieprogramma is één grote farce. Enfin, ik dank u ...

Le **président**: Si Mme la ministre veut dire un dernier mot, puis on clôturera. C'est le droit des ministres.

01.37 Isabelle Durant, ministre: Monsieur Smets, je pense que nous avons eu un certain nombre de discussions sur tous les aspects de la loi-programme qui concernent la SNCB en commission, discussions à la fois vives et complètes.

Par ailleurs, sur la grande farce que représente le programme d'isolation, vous ne serez pas étonné que je ne partage pas votre avis.

Enfin, vous me demandez pourquoi avoir mis le programme d'isolation dans la loi-programme alors qu'il est seulement prévu pour 2004. Simultanément, vous me dites qu'il faut le régler maintenant et qu'il ne faut pas traîner. Effectivement, nous ne voulons pas traîner, il y aura d'ailleurs un projet de loi à la rentrée du mois de janvier pour permettre deux corrections que vous connaissez – point à la ligne –, de façon à être prêts juridiquement le plus vite possible, au moment de l'exécution et de la mise en œuvre du programme d'isolation. Je pense qu'il est plus raisonnable de ne pas traîner sur les aspects juridiques.

Vous considérez que nous avons pris insuffisamment en compte l'avis du Conseil d'Etat. Je pense que nous l'avons pris en compte sur certains éléments et pas sur d'autres, c'est le choix que nous avons fait. Mais nous avons beaucoup discuté de cet avis du Conseil d'Etat et dès lors, les quelques petites corrections qui doivent être apportées le seront en janvier, de façon à être prêts à heure et à temps, dès que les deux sociétés en question commenceront le travail.

01.37 Minister Isabelle Durant: De discussie in de commissie was een levendige discussie, waarin alle aspecten aan de orde gekomen zijn.

Het spreekt vanzelf dat ik het niet eens ben met uw opvatting van wat onder een "farce" verstaan moet worden.

Daarnaast zegt u dat er niet getreuzeld mag worden. Daarom zal er in januari dan ook een ontwerp worden ingediend. Wij houden wel degelijk rekening met een aantal elementen van het advies van de Raad van State, en bij de indiening van voormeld ontwerp zullen wij de nodige juridische verbeteringen aanbrengen.

01.38 Simonne Creyf (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de

01.38 Simonne Creyf (CD&V):

minister, u merkt op dat u niet wil vertragen. Ik kan wel aannemen dat u niet wil vertragen. Waarom neemt u dan maatregelen die grote kans lopen om vernietigd te worden en door de Raad van State en door het Arbitragehof, wat de ultieme vorm van vertraging is?

Mme Durant fait figurer certaines dispositions dans la loi-programme pour que le programme d'isolation ne subisse pas de retards. La probabilité est grande toutefois, que ces dispositions soient annulées par le Conseil d'Etat et par la Cour d'Arbitrage. Voilà l'ultime manœuvre dilatoire!

Le **président**: La séance est levée.
De vergadering is gesloten.

De vergadering wordt gesloten om 20.25 uur. Volgende vergadering donderdag 12 december 2002 om 14.15 uur.

La séance est levée à 20.25 heures. Prochaine séance jeudi 12 décembre 2002 à 14.15 heures.

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE****WOENSDAG 11 DECEMBER 2002****MERCREDI 11 DÉCEMBRE 2002****INTERNE BESLUITEN****DECISIONS INTERNES****COMMISSIES****COMMISSIONS**

Parlementaire overlegcommissie

Commission parlementaire de concertation

Overeenkomstig artikel 14, eerste lid, van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de parlementaire overlegcommissie in haar vergadering van 11 december 2002 volgende beslissingen genomen:

- overeenkomstig artikel 12, § 2, van de vermelde wet en met toepassing van artikel 80 van de Grondwet, heeft de commissie de termijnen bepaald waarbinnen de Senaat zich moet uitspreken over het wetsontwerp houdende diverse bepalingen met betrekking tot de veralgemening van de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling (nr. 2109/1–2002/2003), waarvoor de regering de spoedbehandeling heeft gevraagd: de commissie heeft beslist de evocatietermijn op 5 dagen en de onderzoekstermijn op 30 dagen vast te stellen;

- overeenkomstig de artikelen 2, 2°, en 12, § 1, van de vermelde wet en met toepassing van artikel 82 van de Grondwet, heeft de commissie de termijn verlengd waarbinnen de Senaat zich moet uitspreken over de volgende wetsontwerpen:

a) voor het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden (nrs. 1729/1 tot 9–2001/2002): de commissie heeft beslist de onderzoekstermijn met 30 dagen te verlengen;

b) voor het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen en de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect (nrs 1201/1 tot 17–2000/2001): de commissie heeft beslist de onderzoekstermijn met 60 dagen te verlengen;

- overeenkomstig de artikelen 2, 2°, en 12, § 1, van de vermelde wet en met toepassing van artikel 82 van de Grondwet, heeft de commissie de termijn verlengd waarbinnen de Kamer zich moet uitspreken over de volgende wetsontwerpen:

Conformément à l'article 14, alinéa 1er, de la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la commission parlementaire de concertation a pris les décisions suivantes en sa réunion du 11 décembre 2002:

- conformément à l'article 12, § 2, de la loi précitée et en application de l'article 80 de la Constitution, la commission a déterminé les délais dans lesquels le Sénat aura à se prononcer sur le projet de loi portant des dispositions diverses relatives à la généralisation de la déclaration immédiate de l'emploi (n° 2109/1–2002/2003), pour lequel le gouvernement a demandé l'urgence: la commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 5 jours et le délai d'examen à 30 jours;

- conformément aux articles 2, 2°, et 12, § 1er, de la loi précitée et en application de l'article 82 de la Constitution, la commission a prolongé le délai dans lequel le Sénat aura à se prononcer sur les projets de loi suivants:

a) pour le projet de loi modifiant la loi du 21 décembre 1998 relative à la sécurité lors des matches de football (n°s 1729/1 à 9–2001/2002): la commission a décidé de prolonger le délai d'examen de 30 jours;

b) pour le projet de loi modifiant la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction et la loi du 20 février 1939 sur la protection du titre et de la profession d'architecte (n°s 1201/1 à 17–2000/2001): la commission a décidé de prolonger le délai d'examen de 60 jours;

- conformément aux articles 2, 2°, et 12, § 1er, de la loi précitée et en application de l'article 82 de la Constitution, la commission a prolongé le délai dans lequel la Chambre aura à se prononcer sur les projets de loi suivants:

a) voor het wetsontwerp betreffende de overdracht van apotheken (nr. 1523/1–2001/2002): de commissie heeft beslist de onderzoekstermijn met 60 dagen te verlengen;

b) voor het wetsontwerp betreffende het rookverbod in de binnenlandse reizigerstreinen (nr. 1684/1–2001/2002): de commissie heeft beslist de onderzoekstermijn met 60 dagen te verlengen;

c) voor het wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 9 en 12.6 van de pachtwet (nr. 1945/1–2001/2002): de commissie heeft beslist de onderzoekstermijn met 30 dagen te verlengen;

- overeenkomstig de artikelen 2, 1°, en 11, van de vermelde wet en met toepassing van artikel 82 van de Grondwet, heeft de commissie het bevoegdheidsconflict geregeld voor het wetsontwerp met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector (nrs. 1937/1 tot 10–2001/2002): de commissie heeft beslist dat de artikelen 29, 30 en 31 van vermelde wetsontwerp moeten worden behandeld overeenkomstig de verplicht bicamérale procedure (art. 77 van de Grondwet); de andere artikelen moeten worden behandeld overeenkomstig de optioneel bicamérale procedure (art. 78 van de Grondwet);

- met toepassing van artikel 10, § 1, 3°, van de vermelde wet, heeft de commissie nota genomen van de periode tijdens welke de termijnen geschorst zullen worden, van 21 december 2002 tot en met 5 januari 2003.

Ter kennisgeving

MEDEDELINGEN

REKENHOF

Opmerkingen

Bij brief van 6 december 2002 deelt de eerste voorzitter van het Rekenhof de opmerkingen van het Rekenhof mede waartoe de beslissing nr. 3190 van de Ministerraad aanleiding geeft, die overeenkomstig artikel 44 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit machtiging verleent tot de vastlegging, ordonnancering en betaling van uitgaven boven de kredieten die daartoe werden geopend in sectie 16 – ministerie van Landsverdediging van de aangepaste algemene uitgavenbegroting voor het jaar 2002.

Volgens de consideransen moeten die bijkomende middelen de mogelijkheid verstrekken het hoofd te bieden aan dringende uitgaven die inzonderheid kunnen worden verklaard door:

- de kosten van de militaire operaties in het buitenland die hoger uitvallen dan geraamd werd;
- de noodzaak voor het departement om zijn internationale verplichtingen na te komen;

a) pour le projet de loi relatif à la transmission des officines pharmaceutiques (n° 1523/1–2001/2002): la commission a décidé de prolonger le délai d'examen de 60 jours;

b) pour le projet de loi portant interdiction de fumer dans les voitures de chemins de fer des services intérieurs (n° 1684/1–2001/2002): la commission a décidé de prolonger le délai d'examen de 60 jours;

c) pour le projet de loi modifiant les articles 9 et 12.6 de la loi sur le bail à ferme (n° 1945/1–2001/2002): la commission a décidé de prolonger le délai d'examen de 30 jours;

- conformément aux articles 2, 1°, et 11, de la loi précitée et en application de l'article 82 de la Constitution, la commission a réglé le conflit de compétence pour le projet de loi relatif au statut du régulateur des secteurs des postes et des télécommunications belges (n°s 1937/1 à 10–2001/2002): la commission a décidé que les articles 29, 30 et 31 du projet de loi précité doivent être traités conformément à la procédure bicamérale obligée (art. 77 de la Constitution); les autres articles doivent être traités conformément à la procédure bicamérale optionnelle (art. 78 de la Constitution);

- en application de l'article 10, § 1er, 3°, de la loi précitée, la commission a pris acte de la période pendant laquelle les délais seront suspendus, c'est-à-dire du 21 décembre 2002 au 5 janvier 2003 inclus.

Pour information

COMMUNICATIONS

COUR DES COMPTES

Observations

Par lettre du 6 décembre 2002 le président de la Cour des comptes communique les observations de la Cour des comptes qu'appelle la délibération du Conseil des ministres n° 3190 autorisant, conformément à l'article 44 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses au-delà des crédits ouverts à cet effet à la section 16 – ministère de la Défense nationale du budget général des dépenses ajusté pour l'année 2002.

Selon les considérants, ces moyens supplémentaires doivent permettre de faire face à des dépenses urgentes qui s'expliquent notamment par:

- le coût supérieur aux prévisions des opérations militaires à l'étranger;
- la nécessité pour le département de faire face à ses obligations internationales;

- verschillende aanpassingen die voortvloeien uit de herziening van de behoeften in het raam van de uitvoering van de lopende opdrachten en de te sluiten contracten, uit de herziening van de personeelsuitgaven rekening houdend met de schommeling van de gemiddelde budgettaire middelen, enz.

De bijkomende uitgaven moeten worden aangerekend op de programma's 16.50.0 – Krijgsmacht (bestaansmiddelen), 16.50.4 – Internationale verplichtingen en 16.50.5 – Inzet, voor een totaal bedrag van 19.735 duizend euro boven de niet gesplitste kredieten, van 4.390 duizend euro boven de vastleggingskredieten en van 4.047 duizend euro boven de ordonnanceringskredieten geopend op dezelfde aangepaste algemene uitgavenbegroting.

Het Rekenhof stelt vast dat de beslissing nr. 3190 geen elementen bevat die toelaten een beoordeling uit te spreken over de graad van dringendheid van de uitgaven of over de uitzonderlijke of onvoorzienbare aard van de omstandigheden die tot die uitgaven aanleiding hebben gegeven, zoals vereist wordt door artikel 44, § 1, van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

Programma 16.50.5 – Inzet, dat de kosten van de operaties in het buitenland moet dekken, preciseert niet het bedrag van de uitgaven met betrekking tot de humanitaire operaties die enerzijds worden gedekt door de begrotingskredieten en anderzijds door de middelen (6.672.851,69 euro op 4 december 2002) die op de daarvoor voorziene orderekening van de thesaurie beschikbaar zijn (gestijfd door de terugbetaling door derden van de kosten van de humanitaire operaties).

Het Rekenhof herinnert er bovendien aan dat wetsbepaling 2.16.23 van de algemene uitgavenbegroting precies tot voorwerp heeft door middel van de overdracht tussen kredieten een eventuele ontoereikendheid van kredieten op dat specifiek programma te verhelpen.

Voor het programma 16.50.4 – Internationale verplichtingen, blijven de machtigingen in de onderhavige beslissing ontoereikend om de overschrijding te dekken die thans wordt vastgesteld op de begrotingsmiddelen ingeschreven in de basisallocatie met betrekking tot de financiële bijdragen van België in de werking van intergeallieerde en internationale staven en organismen: in het licht van de tot heden reeds vastgelegde uitgaven (35.500 duizend euro) zal het tekort aan begrotingsmiddelen na de uitvoering van de onderhavige beslissing 99 duizend euro bedragen.

- divers ajustements résultant de la révision des besoins dans le cadre de l'exécution des marchés en cours et des contrats à engager, de la révision des dépenses de personnel compte tenu de la variation des effectifs budgétaires moyens, etc.

Ces dépenses supplémentaires doivent s'imputer sur les programmes 16.50.0 – Forces armées (subsistance), 16.50.4 – Obligations internationales et 16.50.5 – Mise en œuvre, pour un montant global de 19.735 milliers d'euros au-delà des crédits non dissociés, de 4.390 milliers d'euros au-delà des crédits d'engagement et de 4.047 milliers d'euros au-delà des crédits d'ordonnancement ouverts au même budget général des dépenses ajusté.

La Cour des comptes constate que la délibération n° 3190 ne comporte pas d'éléments permettant d'apprécier le degré d'urgence des dépenses, ni le caractère exceptionnel ou imprévisible des circonstances qui les ont occasionnées, comme exigé par l'article 44, § 1er, des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat.

Concernant le programme 16.50.5 – Mise en œuvre, consacré à la couverture du coût des opérations à l'étranger, le contenu de la délibération ne précise pas le montant des dépenses relatives aux opérations humanitaires couvertes d'une part, par les crédits budgétaires et d'autre part, par les moyens disponibles (6.672.851,69 euros au 4 décembre 2002) sur le compte d'ordre de trésorerie prévu à cet effet (et alimenté par le remboursement, par des tiers, du coût des opérations humanitaires).

Par ailleurs, la Cour des comptes rappelle que la disposition légale 2.16.23 du budget général des dépenses a précisément pour objet, au moyen de transfert entre crédits, de pallier une éventuelle insuffisance de crédits sur ce programme particulier.

Pour le programme 16.50.4 – Obligations internationales, les autorisations contenues dans la présente délibération restent insuffisantes pour couvrir le dépassement qui affecte actuellement les moyens budgétaires inscrits à l'allocation de base consacrée à la contribution financière de la Belgique au fonctionnement des états-majors et organismes interalliés et internationaux: au regard des dépenses déjà engagées à ce jour (35.500 milliers d'euros), après l'exécution de la présente délibération, l'insuffisance des moyens budgétaires s'élèvera à 99 milliers d'euros.

Het Rekenhof wijst er tot slot op dat de uitgavenmachtigingen die door de beslissing worden toegekend, uitvoerbaar worden door compenserende "verminderingen" van kredieten waarin artikel 2 van de beslissing voorziet. Het wijst er echter op dat het in de toekomst meer aangewezen zou zijn in een bepaling van die aard te verwijzen naar een blokkering van kredieten, zoals bepaald in het bovengenoemde artikel 44, § 3, 2° lid.

Ter kennisgeving

Enfin, la Cour des comptes relève que les autorisations de dépenses accordées par la délibération sont rendues exécutoires par les "diminutions" compensatoires de crédits prévues dans son article 2. Elle signale toutefois qu'il serait indiqué, à l'avenir, de se référer, dans une disposition de cet ordre, à un blocage des crédits, comme l'énonce l'article 44, § 3, 2ème alinéa précité.

Pour information